

pek saygıdeğer Ziyad bey

Çoktandır sesinizi işitemedim, Yeni düşüncemin birkaç sayısında da yazılarınızı göremedim, Acaba rahatsızlar mı diye endişelendim, İnşallah deyinirsiniz ve Türkiye'nin fazilet devrinden hatıra olarak kalma varlığınıza benim gibi odevri özleyen öz sayıda minnevver ilham kaynağı olarak kötümser olmayınız" diye yazmaya devam ediyorsunuz.

Sayın Ziyad bey:

Örneğin elli senesini Türk tarihini incelemiş bir minnevver olarak düşünürsek, insanseverlikte, idaresindeki her milletin diline, dinine, geleneğe göre ne milli varlığına bizim kadar saygı duyan, koruyan, onlardan yüksek minnevver yetiştirerek kendi başına bela yapan abdal bir millet yoktur. Aynı zamanda geçirdiği felaketlerden ders alamayan idari makama yükselmis olan iktidar sahiplerinin de, öz milletine deyilde, idaresinde kendine, devletine ve milletine içten düşmanlık duyan yabancıya güvenen, onlardan sadrazamlar, bakanlar yaparak hasmete

kavuşturan hiçbir millete raslamak mümkün değildir.

Bu bir gerçekki, bir devleti bir millet kurar. Milletler toplanıp devlet kurmazlar. Devleti hangi millet kurmuşsa devletin sahibi de odur. Bundan dolayı da herşey onunadır; idari makam, servet, ordu, verimli topraklar onun olduğu gibi, devlet hududları içinde hakim olan da onun dili, ananesi, gelenek göreneği, oimelidir. Devletin başındakiler devleti kuran milletin bulunduğu yerlere Anavatan diyerek, kendinden olmayan topraklardakileri sömürge yaparak servet ve zenginliğini sömürerek milletin yaşadığı ve uğruna kanımlı akittığı toprakları cennet yapmalıydı. Tıpkı İngilizler ve diğer Avrupalılar gibi.

Devletin başındakiler devletin her tarafında dilini hakim kılmakla birlikte, dilbirliği ile millî birlik sağlama şart olduğunu bilerek, millî münevverlik yetiştirme için devlet ve milletin istikbali için şart olduğunu bilmeliydiler. Kendi dilini, dinini kabûletmeyen ve kendilerini devletin sahibinden ayrı bir millet olarak gören ve bunda ısraredenler, ya memleket dışına atılmalı veya onların kemikleri üzerinde Türkiye kurulmalıydı. Kethedilen topraklar bu zihniyetle Türkleşmeliydi. Vatan dışı yabancıların varlığını sunan her türlü kalıntı yok edilmeliydi. Dili, şiiri, edebiyatı, şarkısı, türküsü ile millî varlığını hakim kılan devlet, sanatı, mimarisi ile de hakim olmalıydı.

Mensup olduğu dinin Allah tarafından gönderildiğine inandığı kitabını (yani Kur'anı Kerim'i) ta' ilk günden Türkçeye çevirerek, Allahına gönülden bağlı olan millete Allahın ondan neler istediğini bilmesini sağlamalıydı. Yani dini millileştirirdi, Milleti Allahın dilinin arapça olması inancından kurtarmakla, Allahın onun dilini anladığını inancını sağlayarak milletin araplaşmasını önlemekle, devletin kuvvetleneceğini bilmeliydi. Türklüğü savunan şuurlu din bilgileri yetiştirmekle birlikte, bu duyguyu tamamlayacağını bilmeliydi. Ve Karahanlılardan buyana milletimizin idaresini elinde bulunduran Gazneliler, Selçuklular, Osmanlılar, Akkoyunlular, Karakoyunlular, Harzemliler abdal olmasalardı, bunu mükemmel yaparlardı, 11. yüzyılda hiçbir milletin şâ lûati bulunmazken, araplara Türkçe öğretmek için Divani Lutut Türkü yazan Kaşkarlı Mahmut gibi bilgileri ve şuurlu lisaneli yetçileri bulunan bir milletin devleti arzuetseydi bunları mükemmel yapardı.

Dünyanın hiçbir devletinde Türk milleti kadar devletine vafasına bağlılıkta eş olacak bir millet bulunmadığı hakikatken, meselesel Türk devletinin başındakilerde bunu takdiredecek şuur olmamıştır. Kendi dilinin ve eserlerinin hakim olduğu ülkeleri bırakarak, dilinin konuşulmadığı topraklara yayılmak, kendi milletinin vatanını yabancıların istilasına gözyumarak, kendi milletinden olanlara hayat kazandıran devletleriniz tabii olarak bir gün zevale uğrayacaktı.

1278 senesine kadar üçyüz sene maddetle devletini dilini farsca tutan devlet adamlarına ve selçuk imparatorluğu parçalandıktan sonra Azerbaycan'da farsca devlet dili olarak tutan özbeöz Türk asıllı sülalere ilhanlılara, Karakoyunlu, Akkoyunlu, Safevi, Afşar ve Kacarlara hain, abdal derken Anadolu'daki devlet dilini Türkçe yapan Avşarlılardan Karahanlı Mehmed beyin bilimiyorsa mezarının toprağını öpmek onun heykellerini Türk sesi gelen her köyde dikmek kadirşin ve takdirin en yükseli olur demek hakikatleri dile getirmek demek olacaktır şüphesizdir.

Biz bugün de aynı abdallık duygusunun içindeyiz. İttihad Temevki devrinde gelişen Türkçeleşen Atatürk tarafında devlet felsefesi yapılmıştı bundan sonra

alıp alınmış, Atatürkün kapattığı binlerce yabancı okulların yerine devlet eliyle beşyüzün üzerinde yabancı dilde okulları biz açmışız. Sekiz Üniversite ile 27 fakültede İngilizce tedrisatı biz yaptırıyoruz. Televizyon ve radyolarımızdaki müzik ve dizilerin yüzde seksen yabancılarından seçilmesini ve yayılmasını biz sağlamışız. Atatürk devrindeki milli münevverliğin köküne biz dam ekmişiz.

Türklüğü savunan ideolojiye ırkçılık kafatasçılık ve
 Turancılık ve faşistlik damgasını biz vurmuşuz,
 Okul müfredatlarımızdan Türklük şuur ve ülküsünü veren
 yazar ve ediplerin eserlerini biz kaldırmışız, ~~ülkesiz~~
~~xidankxxx~~ Son Türk devletinde ülküsüz, idealsiz bir müne-
 verliyi biz yetiştirmişiz, Bu münevverlikten yüzbinin
 üzerindekiilere saadeti yabancı diyarlarda aramanın Türk-
 lükten çıkmanın, vatanından kopmanın serbesti yollarını
 biz açmışız, Türkiye toprakları yeraltı ve yerüstü zen-
 ginliyi ile yarı milyon insanı refahta tuacağı bir
 hakikatken, beş altı milyon Türk asıllıyı Avrupa, Avusturalya,
 Amerika, Kanada ve Arap mealeketlerinde köle işçi olmağa
 biz müsaade etmişiz, Bir milyon Türk çocuğunun Türkçe
 bilmediğini, yabancı diyarlarda büyüyerek yetişmişlerin
 işe enavatanına uyum sağlamayacak durum içerine düşmesini
 biz iken yaratmışız .

Bin sene bundan önce Anadoluda yaşamış olan ve varisleri
 biz bize düşmanlık içinde bulunan milletlerin kalıntıları ile
 müzelerimizi doldurarak veya sit alanları yaparak
 Anadolunun çehresinin Türklükten çıkmasını şursuzca
 biz sağlıyoruz, Balkenlerde ve Rus çizmesindeki Türk yurt-
 larında onbinin üzerinde camilerimiz yakılıp yıkılmışken,
 Bulgaristanda iki milyon Türkün dili dini adı ve milli
 varlığı inkaredilir, tanklar ve makineli silahlarla Türklüğü
 savunanlar veya Türklükde direnenler imha edilirken,
 Yunan çizmesindeki Gümülcine ve İskegede Türk okullarında
 da Türkiyeden kitap getirmeleri yasakı mevcutken, bizdeki
 Rum okullarını Yunanca kitaplarla ihya eden, Patrikhane
 yeni sarayı biz yapıyoruz .

Atatürk yaşadığı yıllarda TBMM ne Türk asıllı olmayanlardan
 da milletvekili gelmesin diye Güney doğu illerimizde
 CHP nin teşkilatı yoktu. Atatürkten sonra biz oralarda
 teşkilat kurduk. Oy almak sevdasına kapıldık. Kürtlerden
 binlerce yüksek münavevverler yetiştirdik. Bunlardan
 çok sayılı milletvekiliyle Meclisi doldurduk ve Türklerin
burnunu kıracak ve Kürdistan kuracağız diye bağırarak
 zamanda çoğumuz alkış tuttuk, bir kısmımız ise uyuşuk uyuşuk
 oturduk.

Babası Kürt isyanlarını basdıran Erdal bey başkan
 olduğu parti tarafından Kürt tezi hazırlatarak kabulunu
 isterken, ordusuyla, Hükümetiyle, Cumhurbaşkanıyla, Univer-
sitesiyle, Barolarla, Anayasa Mahkemesi, Yüksek Hakimler Kurulu
 luyula birlikte hepimiz sustuk, kimse 1982 Anayasasının 66.
 maddesine göre Türkiyede herkes Türktür, Bu partinin
 mensupları vatana hiyanet ediyor diye feryad etmedi.

1988 senesinin seçim arifesinde Vağda seçim konuşması
 yapan eski Başbakan Ecevit:

-Kürt adından korkmayalım, zaten devlet Türk denen bir
soyun devleti deyil, milletlerin devletidir diye konuşma
 yaparken ve bu konuşmalar basında boy gösterirken kimse
 nin sesi çıkmadı. Başbakan elmuş biri, Devlet Türkün deyil deydi.
 Sayın Ziyad beyefendi, basınıımızda iktidara gelmek için
 birbirinin boğazına sarılan partilerimizde İktidar m-ka-
minin gururlu mensuplarında, Hukukçularda, veya Harin bir
 savaş olursa kanını skitmekten çekinmeyecek ordu mensup-
 larımızdan herhangi birisinde bunlara karşı isyan bayrağı
 açan vatanperver birisini gördük mü? Keçeci Zade Fuat
paşa cemaatçkanı, hatırlamak yerinde olmaz mı? asırlardır
siz dışardan biz içerden yıkmağa çalışıyoruz, yıkılmıyor.

Veciz cümlesi asırların hakikatlerini sunan bir Cümle deyil mi?

Bin seneden beri karşılaştığımız felaketleri hep ülküsüz, idealsız, yetişmiş ve Türklük duygusundan uzaklaşmış biz münevverler yapmamış mıyız?

Türklüğü devlet felsefesi yapmadan, onu korumadan onu koruyacak münevverlik ve devlet adamı yetiştirmeden biz bu felaketlerden kurtula bilir miyiz?

Bu feryad dolu mektubu size yazacak başka birisini hiç k sanmıyorum, ilerlemiş yaşlarımıza bakılırsa, feryadlarımız bizi için bir matem ağıtından ~~XXXXXXXXXXXX~~ başka bir şey deyildir,

Bundan kırkdört sene önce Roma'da tesadüfen tanıştığınız, Fakirin bu feryatları sizi hüzün içinde bırakacağını biliyorum.

Kusuruma bakmayınız. Bu son devletimizdir, gidecek ve sığınacak başka bir yerimiz yok, Allah başımızdakilere akıl fikir versin, denekten başka ne yapabiliriz? Sayın Ziyad bey:

Size Nihal Atsız hakkında yazdığım siltmiş kusur sahifelik yazıyı da bununla birlikte gönderiyorum.

Onu da okumanızı veciltleterek kitaplığınızda benden hatıra olarak yerleştirmenizi temenniederim.

Sizden bir istihama ATATURK SOFRASINDAKİ TÜRKLÜK VE MİLLİYETÇİLİK adlı kitabının basılmayacağına göre, bana geri gönderilmesidir, ç kitap kimse tarafından yazılacağını ve bugün onu yazacak şairlerin bulunmadığını siz de takdir edersiniz.

Kitaplığında çocuklarımıza hatıra kalmasını siz de münasip görürsünüz umudundayım.

Saygılarımla

Hürmetkârınız

Cebbar Erol

not :

Sevgili Ziyad bey :

açıklamalarında bir durumu belirttim.

Vatanımız savasız olarak büyük tehlike
karşısındadır. Böyleki kurtlar sinek gibi
şöğeliyorlar. En fazla Kürdün 10-15 sözcüğü
varken abdal bizlerin 2-3 sözcüğümüz vardır.
Bu böyle devam ederse 20 sene sonra biz
asenkta kalacağız. Ve devlet söğünlen
olan kurtların olacaktır. Bizim kafasızlar
bunu idrak etmelidirler. Makama gelmek,
hasmete kavuşmak milli hizmet değildir.
Mütecami's bir milli devlet, milli hizmet
verlik makam sahipleri devlet adamı olma-
diklerini bilmelidirler. Bunun yanında
komünistliğin gelişmesini demokrasi olarak
görmek de milli hıyanettir.

Bugün biz her felaketsiz kate kate
yiz. Beni idam etseler bile hakikat
böyledir.

Sevgiler

E. C. C.

Nihal Atsız Milliyetçilik duygusu ve

Devlet Felsefesi *Türkiyenin geleceği*

Nihal Atsız öz devletinde değerlendirilmemiş talihsiz bir Türk büyüğüdür, 1905 senesinde doğduğuna göre İmparatorluğun felaketli günlerini çocukluk ve delikanlılık çağlarında o da yaşamıştır.

Babasının görevli bulunması sebebiyle ilk okula başladığı yıllarda Arabistan yarım adası veyahut *Kızıl* deniz sahillerinde bulunması onu çok etkilemiştir. Devlet Türküdü, onu Türk soyu canı ve kanı pahasına kurmuştu, Onu korumak için bin sene üç kıtada kanını akıtmıştı. Fakat devlet adamları tarafından Türk soyu değerlendirilmemişti, Türk dili hakim dil haline getirilmemişti. Yüksek tahsil, *Ticaret* idari makam, verimli topraklar ve devletin zenginliği Türk eline verilmemişti, Arabistan, Mısır, Tunus, Cezayir, Tarblus *Şarp* (Libya), Arnavutluk, Bosna *Hersek* gibi bölgelere götürülen Türklerin araplaşmasına, Arnavutlaşmasına, *Bosnaklaşmasına* göz yumulmuştu.

Devleti savunmak için uzak diyarlara götürülen Türk aileleri, yoksuzluk ve perişanlık içinde cehennem ezabı çekerken

2
Türküstandan sonra Türklüğün Anayurdu yapılan Anadoluda bile Türkler sefalet içinde bulun⁴⁰urlardı, Vatanın serveti Türk olmayan ve Türke düşmanlık duyan Ermeniler, Rumların x Yehudilerin ve diğer Türk olmayanların tekelindeydi devlet aldırılmıyordu.

Kocası, oğlu, kardeşi, dedesi, nişanlısı devleti savunmak için yaban illerinde savaşırken aileleri bu iç düşmanların kapısında hizmetçi ve yavaş duruyordu.

Devlet Türk olmayanları askere alarak eritmek yerine onların çoğalarak hakimiyet kurmasına aldırılmıyordu, Hatta yardımcı oluyordu.

Onların servetlerini korumak için Türk savaşlarına sürerek ölüme mahkum ediyordu.

Fakat bütün bu Türk adaletine karşı Türk devleti kendini ne dindaşı olanlara, nede müslüman olmayanlara sevdirememişti.

Münevveri çoğalan Türk olmayanlar Türkiyenin parçalanması için faaliyetlerini açıktan devam ettiriyorlardı.

Kızıl deniz sahillerinde okula başlandı. diği günlerde Mihal atsız bunların şahidi oluştı.

Türklerin bu yaşayışları, pılıpırtı içinde sefaletin en ağırını göstermeleri Nihal beyi bedbinleştiriyordu. Bin seneye yakın Anadoluda hakim olduğu halde, devletinin onu savunduğu vatanında hakim duruma getirmemesi, Atsızlı üzen olayların başında geliyordu. Hakikaten bu fatih millet çok feci bir durum içinde bulunuyordu.

Bin sene müddetle onun sadece kahramanlığından istifade ederek cepheden cepheye koşturmuşlardı. Onun yaratıcı vasfından faydalanmaması, devlet idaresini elinde bulunduranlar düşünmemişlerdi.

Türk olmayan Ermenilerin, Rumların, Yahudilerin, Sırpaların, Bulgarın, Arapların kendi dillerindeki okulları her zaman münevver yetiştirirken, Türk köyleri yüzde doksan okulsuzdu. Okuma yazma bilenlerin sayısı, • da büyük şehir- lere aid olmakla yüzde onu geçmiyordu.

Türk nazıllı olanlar sayıdaki doktorlar, Eczacı- lar, Veterinerler, mühendisler ordu saflarında cepheden cepheye koşturulurken, memleketin her tarafındaki muayene- haneler, Eczaneler, mühendis yazıhanelerinin hepsi Ermenilere, Rumlara ve diğer Türk olmayanlara mahsustu.

4
İmparatorlukda herkes Türkü hakir görüyordu, Kavmi Necibi
Arap (Asıl soylu arap) sıfatı karşısında Etnaki biidrak
(Şuursuz Türk) Türk olanın sıfatıydı.

Türküstandan kalkarak üç kıtayı idaresi altına
alan, birinci Cihan Harbi sonlarına kadar bu kıtalarda
hakimiyetini devam ettiren, sanki Türk milleti deyildi.
Devlet, fetihlerini, yapıp yarattıklarını taç yaparak
Türkün başına kondurmadığı gibi, Türk olanın gurur aldığı
nu da şuurlara yerleştirmemişti.

Okul sınıfları yükseldikçe atsızı düşündüren
ve üzen bunlardı,

Atsızı isyankar yapan ise Türk devletini
idaresi altında oldukları ve Türkün erbabi hamiyetiyle
cennet hayatı yaşadıkları halde, Türke yukardan bakan,
Türkü hakir gören gayrı Türklerin kustahlekları ve
gururlarıydı, Sanki devletin sahibi onlar gibi bir tavır
takınıyorlardı.

Atsızı üzen olaylardan biride Türk olmayan-
ların saray yavrusu evlerde oturmalarına karşılık Türkler
lerin ~~xxxx~~ çadır bozması toprak ve kerpiçten kulubelerde
oturdukları, Gayrı Türkler zengin topraklara sahip olduk-
ları halde, Türk olanların fakri zaruretiydi.

Teknik alandaki bütün uzmanlar da Türk olmayanlardandı. Türk olanlar ticaret yapmasını bilmedikleri gibi, elbise ve ayakkabısını diktirmek, yamamak vasfından bile mahrum bırakılmıştı. Hatta topal ve çelak olarak kalan eski gaziler cephelemeden döndükten sonra, tarlalarını bile ekemez durumdalardı.

Aksızın söylediğine göre Malatyada öğretmenlik yaptığı zaman kahvelerde oturan yaşlı erkeklerin çorap, kazak ördüklerini, kadınların ise eşek sırtında veya kaşınların üzerinde tarlalara gittiklerini görünce hayret ederek sebebini sorduğunda, aldığı cevap çok düşündürücü olmuştu:

Yaşlı bir gazi Mihal beye şöyle demişti:

Muallim bey, bize tarla ekip biçmesini öğretmediler. Öndokuz yaşında askere alındım, onyediyedi sene sonra malûk olarak döndüm.

Hatta yaralandıktan sonra Tetik çekemeyeceğimizi gördükleri halde, beni terhis etmeyerek askere çorap, kazak örmek için ordu donatısına aldılar.

İşte Türk asıllıların durumu buydu, böyleydi.

Bir millet düşününüz, kıtalar fethederek devlet kuruyor,
 padişahına ve devlet büyüklerine bağlılık ve saygıda kusur
 etmiyor. Onların emirleriyle düşman mermilerine kendisini
 siper ve hedefliyor, fakat devleti onu, içindeki Türk
 olmayanlar karşısında muhtaç duruma getiriyor. Onu içindeki
 düşmansa hizmetçi ve ırgat yapıyor. ²⁴ [sınunda] ^{da} bu asil mille-
 tin erkekleri tarlasını ekemiyor, makinasını işletemiyor,
 ayakkabısını dikemiyor, düşmanın yakıp yıktığı evinin
 duvarını öremiyor. İşte bu çok acı bir durumdur.

Bu fedakar milletin erkekleri teknik alanda
 oldukları gibi, ilmi ~~alanlarında~~ ve tıbbi alanda da iç düş-
 manlara muhtaç duruma getirilmişti.

Acaba Rum ve Ermeni doktorların yazdıkları
 reçeteler, eczacıların verdikleri ilaçlar hastalığını
 tedavi edecek ilaçlar mıydı?

Mihâl beyi böyle düşündüğüne sebep ise Büyük
 Harpte İngilizler tarafından esir edilerek ~~Tarabancılar~~
TELİKEBİR adlı Mısırda ki esir kampına toplatılan
 Türk esirlerinin tedavisi için görevlendirilen Ermeni
 ve Rum doktorlar

ikibinâ aşkın Türk esirine göz ilacı olarak verdikleri kezzapla kör olmalarını sağlamışlardı ,

Bir milletin devlet adamları devletin sahibini içindeki ona düşman azınlığın karşısında tıbbî ve yapıp yaratıcılık ^{al}anında geri bırakırsa, veyahut muhtaç duruma getirirse, çak tabii olarak devletin ömrü uzun olmayacaktır. Devlet içten içten çökmeye doğru sürüklenecekti. Atsız bey bu durumu çekişi bir şekilde değerlendirmişti. Onu milliyetçiliğe doğru çeken olayların başında bu tarihi hatalarımızı çok iyi incelemesi ve değerlendirmesi geliyordu. Devlet bu olaylardan ders almalıydı.

Atsız bey Türk Milli Manevverliğini
arıyordu

Atsız bey Selçuklular devrinden buyana yapılan hataların sebebini ise müslümanlığı kabülettikten sonra Türk milli manevverliğini yetiştirmedeimize bağılıyordu. Bu doğruydu. Biz müslüman olduktan sonra milliyetçilik ile birlikde "Türklük" ülküsünden de kopmuştuk. Bunun için de sadece dini medreseler açmıştık. Bu medreselerde ise milli dilimizi kullanmamıştık, bundan sonradırki Gaznelilerden itibaren ilim alanında

arapçayı, şiir ve edebiyat dili olarak da farsçayı kullan-
 mıştık. Hatta devletın idare dilini bile farsca yapmışık.
 Eger otarihlerde bizim milli münevverliğimiz olsaydı,
 ve bu münevverlik devlet idaresini ellerine almış olsaydı,
 Türkçeyi arapça ve farscanın baskısı altına vermez, ilim
 ve edebiyat alanında olduğu gibi, Türkçeyi idarede de
 yasaklamazlardı.

Devleti kuran ve onun için kanını akıtan
 bir millet, yalnız başındakilere taç giydirmekle devletın
 sahibi olmazdı. Devletın sahibi olan millet herşeyden önce
 önce dilini hakim kılmalıydı. Diliyle birlikte şiir ve
 edebiyatını, şarkı ve Türküsünü müzik ve sanatını da
 efendilik tahtına oturtuttuktan sonra ve idaresi altındaki-
 lere bunu benimsettikten sonra devletine hakim olmuş
 olurdu.

Maalesef biz elmas taşlar giydirenek inci ve
 pırlantalarla süslü altın tahtlara oturttuğumuz padişah
 veya sultanlarımız bunu düşünmedikleri gibi, Türk aslından
 olan idareciler de yüzyıllar boyunca bunu düşünmediler,
 Gaznelilerden başlayarak 1270 yıllarına kadar iki büyük
 Türk sülalesinin (Gazneli ve Selçuklu) Türkçeyi devlet
 dili olarak kullanmaması, milli münevverlik yetiştirmemele-
 ri çok tabii olarak devleti çökmeğe doğru çekecekti.

Rahmetli Nihal bey bin yıldan beri yaprakda olduğumuz ve ders almadığımız bu hataların kederleriyle yanaktaydı. Şahsî dostları ve öğrencileriyle konuştuğu zaman sesi kısılıyor, sanki suçlu kendisiymiş gibi yanakları alık al oluyor ve gözleri neşeleniyordu.

Nitekim Nihal bey çok haklıydı. Milli münevverliği olmayan bir milletin millibirliği olmazdı. Milletin yapıp yarattıkları savunulmazdı. Tarihin her çağında bizim bölünüp parçalanmamızın kaynağı buraya dayanıyordu.

Bizim her kabilemizin bir devlet kurduğu, fetihden fethe koştuğu meşhurdur. Fakat dili, dini bir olduğu ve hepsi kendini Türk saydığı halde, bu çeşitli Türk devletlerinde birlik olmamıştı. Aynı ayrı bölgelerde kurulan Türk devletleri birbirlerini düşman olarak gördükleri gibi, Hatta Türk düşmanı olan devletlerle birlik olarak birbirlerine saldırmışlardı. Çünkü bu Türk devletlerinin hiçbirinde milli münevverlik yoktu. Türk devletlerinin birbirlerine saldırmaları, kardeşin kardeşi öldürerek katil olması, Türkten başka diğer milletlerde görülmemişti. Bu hep milli münevverlikden yoksun olamızın sebebiyleydi. Bundan dolayıdır ki, Türklüğün beşbinsenelik mirasçısı olan Osmanlı devletinin

Rusların Türk illerini istilası sırasında yardımı koşmaması, Rusların yaptığı katliama seyirci kalması, Atsız'a göre Milli hatalarımızın başında geliyordu, Evet biz küçük bir kabilemiz olan Kayıhanlılarla üç kıta üzerinde muazzam bir devlet kurmuştuk, fakat Türke sahip çıkmamıştık, Türk diyarlarına veda etmiştik, İdaremiz altına düşen ve bize düşmanlık duyan milletlere gösterdiğimiz şefkat ve himayeyi devletin sahibi olan Türke ne yazık ki hiçbir devirde göstermedik, Türk sesi gelmeyen Balkanlarda ~~A~~ Afrikada fetihler yaparken bizden olanları, hatta Anadoluyu bizimle birlikte fethederek bize vatan yaptıran şehitlerin torunlarına) hududlarımız dışında kalmışlar diye düşmanlar tarafından çığnenerek yok edilmelerine acımamıştık.

Bununla birlikte düşmanın eski medeniyetimizi yoketmesine bile acı duymamıştık, Nihal bey bunları için yanlıyordu *acı duyar yordu*, Çin hududundan Avrupa içlerine kadar hakim olan dilimizin kıymetini bilememek cidden çok acıydı, Bunu asırlar sonra değerlendiren Nihal Atsızdı, Maalesef bunu bugün bile değerlendirmiş deyiliz, Nihal beyin bunları dile getirmesi aşırılık deyildi.

Rahmetli ile vaki bir konuşmada üzerinde en çok durdu~~ğ~~unun milli münevverlik olduğunu gördüm. Mihal beyin her zaman tekmarladığı şu cümleleri ne yazıkki dostlarından ve tekdin~~g~~lerinden kimse dile getirmedi:

Milli münevverliği bulunmayan bir millet subayı bulunmayan bir orduya benzer, subaysız bir ordu yenilmeye mahkum olduğu gibi, münevveri olmayan bir millette de bölünüp parçalanmaya, yıkılmaya, yok olmaya, yabancı çizmesine düşmeğe her zaman mahkumdur.

Atsız bey bu teşhisinde çok haklıydı. Bir orduyu zafenden zafere koşturan milletin kahramanlık özünü şahlandıran subaylığı olduğu gibi, milleti birlik içinde tutan Çarın icaplarına göre yetiştiren tarihine, diline, dinine, gelenek göreneklerine, şarkısına Türküsüne, edebiyatına, sanatına sahip çıkarak koruyan, eserleştiren, gelecek nesillere gurur olarak veren milli münevverliğidir. Avrupa devletlerini, Amerikayı, Japonyayı bugünkü zirveye ulaştıran bu münevverliktir. Devletimizi parçalayan, bizi bugünkü hududlarımıza kadar çekilmeye zorlayan ise bizim idareimizdeki Türk olmayan milletlerin

bizim müsamahamız altında ve himayemiz altındaki okulları
 da yetiştirdiyimiz azınlıkların milli münevverleriydi,
 Nihâl beyi kahreden bunlardı. Maalesef bu kadar felaketten
 hala ders almış deyildik. Bin seneden buyana Türk devleti
 milli münevverlik yetiştirmeyi akıl etmezken Ermeniye,
 Ruma, Sırba, Arnavuta, Bulgara, Araba, künde, Romene bizim idare-
 rimizde milli münevverlik yetiştirmelerine müsaade ettik.
 Bu düşman münevverliğin devleti yıkacağını ise kimse ~~akıl~~
~~etmemişti~~ *akıl etmedi.*

Atsızın en çok değer verdiği
ittihad Terakki devrindeki Türkcülüktü.

Vatan, devlet ve milletini seven her Türk münevveri gibi,
 Atsız da son İmparatorluğumuz olan Osmanlı İmparatorluğu
 nun yıkılıp parçalanmasına acı duyuyordu. *değer veriyordu*

İmparatorluğun devlet düzeni ile iç düzenini
 sağlamadığını saklamıyordu. *Çünkü devlet Türklüğü korumadığı,*
 milli münevverlik yetiştirmediydi, Türkün yapıp yarattığını
~~korumadığı~~ *değer vermediği* inkar edilmeyecek bir hakiketti.

Bütün bunlara rağmen İmparatorluğun parçalanma-
 sına acı duyuyordu.

Maabesef Atsız bey İmparatorluğun yıkılışının müsebbibi olarak İttihad Terakkiyi görüyordu. Bununla birlikte onların Türk milli duygusunu devlet felsefesi yapmakla bir fazilet devri yarattıklarını da takdirediyordu,

Hakikaten İttihad Terakkinin Türk milli duygusuna verdiği değer bir fazilet devrinin başlangıcıydı. Türk tarihinde Ali Şir Nevaiden sonra Türk milliyetçiliğini, Türk dilini, Türk tarihini değerlendiren, eserleştiren devletin başındakileri şiirleri, hikayeleri, felsefi fikirleri ile efsunlayan cennetmekan Siya Gökalp'ı değerlendiren meleri onun Türklük felsefesiyle münevverlik ve subaylık yetiştirmeleri Atsız'ı o devri sevmeye, o partinin kurucularına saygı duymasına sebep olmuştu.

Nihal bey İttihad Terakkiyi bu yönden değerlendirmeye haklıydı. Tarihde ilk Türk milli münevverliklerin devrinde yetişmişti. Türk ocaklarının kurulması, askeri tıbbiyelilerin Ermeni, Kürt, Arnavut, Arap, Bulgar, Sırp, Rum münevverlerinin yıkıcı faaliyetlerine karşı Türk ocaklarının bünyesinde Türkçülüğü geliştirmeleri o zamana kadar görülmemiş bir olaydı. Bundan sonraki Birinci Dünya Harbinde Dünya Harbi sırasında

Çanakkale, Gazza, Galileya ve Sabis muharebelerinde, Medine müdafaasında dünyanın hiçbir ordusunda görülmedik kahramanlıklar gösteren Türk subayları o devirde yetişmişlerdi. Sıcak Arabistan çöllerinde yirmidört saat için iki bisküvi ~~veya bir avuç kavrulmuş~~ veya bir avuç kavurğa ve bir matara suyla, vücutlarındaki kapanmamış yaralarla düşmana karşı koyan kahramanların başındaki subaylar kırk kahramanla Çin devletine isyan ederek Göktürkleri kurtaran veya kendinden dört beş kat fazla olan Bizans ordusunu dize getirerek kralarını esireden, Anadoluyu Türklerin ikinci Anavatanı yapan bugün adları bizlerce unutulmuş Başbuğların ahvadından olduklarını, Türk milli duygusuna sahip olduktan sonra göstermişlerdi. Şaha senraları da yenilmiş, herşeyi elinden alınmış, vatani parçalanmış, hazineleri yağma edilmiş, savunma kuvveti diye bir kuvveti bırakılmamış bir durumda iken, kurtuluş savaşına başlayan bugünkü münevverlerimizin adlarını unuttukları subaylarımız bile Attilah Terakki devrinde yetişmiş kahramanlardı. Mustafa Kemal, Ali Rıza Çebesoy, Fevzi Çakmak, Kemalettin Sami, Aziz Karabekir, Fahrettin Altay, Tınaztepe, Derviş Paşa, Çolak Selahettin, Murettin Paşa, Rafet Beşe günlerin İsmet Paşası, Halide Edip, Hamdullah Suphi, Yusuf Akçora, Ruşen Eşref Mürsel Paşa, Murettin Berköz

Orhan Seyfi Orhan, Yusuf Ziya Ortaç, Ömer Seyfettin, Mehmet Emin Yurdakul, Celal Sahir, Mehmet Akif, Kemalettin Karu ve bir avuç ~~da~~ olsa bile Atatürkle birlikte Türkiyenin kurtuluşu için koşmuş olan sivil münevverliği ülkücü yaparak yetiştiren İttihad Terakki devrinin milli felsefesiydi.

Türklüğü ideal seçmiş, devlet temelini koymak isteyenleri hınsayetmiş, saygıdeğer insanlar İttihad Terakki önderleri olmuştur, Nihal Atsız bunu takdire diyordu, fakat Cihan Harbine girerek yenilmelerini ve imparatorluğun parçalanmasının acısını da unutamıyordu, Onları bu bakımdan tenkitediyordu.

Hiç unutamam yazılarının birinde İttihad Terakki liderleri için kullandığı cümlelerdeki haksızlığı kendisine yazdığında ve sizin milli duygunuzun yüceliği de

o devirden aldığınız feyz sebebiyle, dediğimde bana

telefonla vaki bir konuşmasında:

- Sen de haklısın demişti.

Nihal Atsız İrkçi deyildi.

1944 senesinde devrin iktidarı Atatürk devrinin milli duygusunu savunan ve ~~arkkxiittihaxixilextutuklanm~~ ~~arkkxiittihaxixilextutuklanm~~ münevver, bilim adamı, şair, edip, subay kim varsa Turancı ve İrkçi ithamıyla tutuklayarak ceza evlerinde hiçbir devlette görülmemiş işkencelere tabi tutturmuştu.

Bu çok acı bir durumdu, devlet kendi temelini yıkıyordu.

1944 senesine kadar sinsi bir komünist faaliyeti gösterenler Alman ordularının yenilgi karşısında kaldığını ve Rusların Avrupa içlerine doğru ilerlediğini görünerek sevince kapılmış, hatta Almanyanın yenilmesinin arkasınca Rusların Türkiyeyi istila edecekleri sevinç ve ümidüne kapılmışlardı.

Üniversite ve yüksek okul öğretim üyeleri arasında da bu düşünce içinde olanlar da zehirlerini saçmaya başladılar gibi, isimleri herkesce bilinen ogünlerin sicilli komünistleri kalemlerini korkusuzca kullanıyorlardı, İktidar makamları nedense kanunları tatbik etmiyor veya ilgisiz kalarak aldırıyorlardı.

Fakat bu vatani dedelerinin, babalarının ve isimleri unutulmuş peçdadının mübarek kanlarını akıtarak kurtardıklarını bilen milliyetçi münevverler komünistlere karşı kanunlar çerçevesinde fikir mücadelesi yapıyorlardı, Türkiyeden Boğazları Karşı, Ardahanı resmen isteyen, Türkiyede Rus robotu oluşturmak için baskı yapan Ruslar ve onların beşinci koluna karşı milliyetçiler mücadele ediyorlardı.

Bu münevverler Atatürkün Türkiyeyi emanet ettiği Türk gençleriydi.

fakat devrin iktidarı ve açık yazarsak İsmet Paşa milliyetçi münevverliğin komunistlere karşı mücadelesinden memnun deyildi (Malbuki Paşa komunistliği sevmeydi.)

Bunun sebebiyledir ki bütün milliyetçi vatanperverler İrkçi, Kafatasçı ve Turancı ittihamıyla yakalanmış ve tabut tabutluklara doldurulmuşlardı. Şüphesiz bu milliyetçilerin başında Nihal Atsız bey vardı. Bu çok acıdır ki bu damga ölünceye kadar milliyetçilerin alnından silinmedi. ~~Öcümle-~~ den Nihal Atsızın ~~da~~ ^{ve} bugün hayatta olanlar hala bu damgadan kurtulmuş deyillerdir.

Çok tuhaf olan durum ise Nihal Atsız ve milliyetçileri İrkçilik ve Turancılıkla ittihameden kurtçu ve kendilerini Türk saymayanların yanında soyu sopu Türk olan fakat egünlerin iktidarına yaranmak isteyenler de vardı. Fakat Nihal Atsız hiçbir zaman İrkçi deyildi.

Kendilerini Türk olarak bilen ve aile dili Türkçe olan kimselerde ne Nihal Atsız nede diğer milliyetçiler

Türklüğün İrkî vasıflarını aramadıkları gibi, soy sop da aramamıştı. Hatta Nihal Atsız Türkçeyi vererek azınlığın Türkleşmesini candan isteyenlerdendi. Eğer Kurtçu ve komunistlerin söyledikleri gibi Nihal Atsız İrkçi olsaydı, herkesin yedi göbekten Türk olmasını arasaydı, ezaman çok değer verdiği Osmanlıları Türklüğün dışına atması gerekirdi. Çünkü Kanûniden itibaren Osmanlı sarayına Türk kadını girmemişti.

Kanuniden sonra gelen Türk sultanlarının hiçbirinin annesi Türk olmamıştı. Yukarıda işaret ettiğim gibi eğer Mihal bey inkçı olsaydı bu büyük Türk sultanlarını Türklüğün dışına atması gerekirdi. Hatta 1958 senesinde bu cümleyi bizzat kendisine söylemiştim. Rahmetlinin bana verdiği cevap ise şöyle olmuştu:

- Halk arasında şöyle bir tabir vardı;

- Ansanın adı çıkacağına canı çıksa.

Türkçülüğün ve devletin düşmanları bizlere bir kere bu dam-

gayı vurdular. Maalesef devletin başındakiler de onlara katıldılar. Daha sonra azınlıklardan çok sayılı yüksek münevver yetişti. Komünistlik de kendisine gelişme imkanı buldu. Böylece Kürtçülerle komünistler çoğaldılar.

Bize nefret arttı. Çünkü Kürtçülükle Komünistliği önleyici

kuvvet Türk milliyetçiliği idi. Bu iki düşman sınıf devlet makamındakilerinde bizleri sevmediklerini ~~görmek~~ gördük

lerinden bizi devlete düşman olarak gösterdiler. Devlet idaresi ise Atatürk devrinin milli şuurunu sürdürmediğinden vatanımız Nuhun gemisine döndü.

Atatürk tarihi hatalarımızı değerlendirdiğinden devlet felsefesinin başında Türk milli duygusu geliyordu. Atatürk Türkiyeyi din ve dilbirliğiyle millibirliğe ulaştırmak istiyordu.

Atatürk millî birliğin temelini dil birliğinde görmüştü. Aynı zamanda İkiyüz sene müddetle Ermenileri, Rumları, Bulgarları, Sırpı, yehudileri, Romenleri yetiştirerek Osmanlı devletini parçalamak için açılmış olan Türkiyedeki yabancı okulları da çok iyi değerlendirmişti. Aynı zamanda bu okulların Türkasıllılları da vatan, millet ve dininden ayrılmak için çaba harcadığının da şahidi olmuştu.

Bunun sebebiyledir ki ikiyüz seneden beri fitne fesad yuvası olan bu okulları Lozan konferansında toptan kapattırılmıştı.

Amerikalılara ricasıyla faaliyetine müsaade ettiği bir kaç okulu ise sıkı kontrole tabi tutmuştu.

Atatürk Türk milliyetçiliğini savunuyordu. Bunun savunduğu bu milli duygu için biz binlerce seneden beri savaş vermiştik.

Nihal bey haklıydı. Cumhuriyet kurulduktan sonra Atatürk Türkiye hududları içindeki Türk milli duygusunu hakim kılmak, Türklüğü gurur haline getirmek, Türk olmayanları Türklüğe özendirme ve bin seneden beri devlet kurduğumuz bu topraklardaki azınlığı Türkleştiremedikimize son vermek istiyordu. Eğer Türkiye dil, din ve ulkubirliği sağlamazsa bir müddet sonra yetişen yüksek münnevverlik devletimizi parçalamak isteyen dış düşmanla işbirliği yaparak bizi parçalayacaktır.

Elakete arttıkça artacaktı, Bizi vuran Ermeni, Rum, Sırp, Bulgar, Romen, hatta müslüman din kardeşi diye bin sene savunduğumuz Arap, Frans ve Kürt münevverliği geliştirecekti gibi Anadolu içinde kendilerini Türk olarak görmeyen Türkçenin dışında dil konuşan topluluklardan yetişecek yüksek münevverler Ermenilerin yaptıklarını yapacak ve Cumhuriyet Türkiyesini parçalamak için dış düşmanlarla işbirliği içine gireceklerdi.

Mihal bey Atatürkün bu teşhisini savunan bir fikir adamıydı, Nitekim bu teşhisinde haklıydı.

Atatürk zamanında sokaklarda Türkçenin dışında başka bir lisanla konuşmanın yasak edilmesi, Askeri okullara alınacak gençlerin yedi göbektende dedelerinin Türk olması, hatta evlenecekleri eşlerinin de dedelerinin Türk asıllı olmalarının aranması, yabancı kadınlarla evli olanların devlet hizmetine ve subaylığa alınmaması, Azınlık hakkı almış olanların Yunanistan ve Bulgaristanda Türklere yapıldığı gibi geri hizmetlerde (yol, istihkam yapımında) kullanılmaları, Bunlardan yüksek okullara girmek isteyenlere okul kapılarının kapatılması, her Türk yerleşim merkezinin yüzde doksan sekizi Türkçe konuşanlardan yapılması, Dilleri Türkçe olmayanların bunların arasında yerleştirilerek Türkleştirilmeleri kanunlaştırılmıştı.

Atatürk aynı zamanda dışardan getirilecek göçmenlerin de aile dillerinin Türkçe olmasını kanunlaştırmıştı. Bu da Türkiyede dilbirliği sağlamak içindi. Daha dikkate şayan durum ise Ermeni tehciri sırasında bizinkiler:

- Bunlar iyi Ermenidirler saklayalım gitmesinler diye bir miktar Ermeniyi ^{Kayseri ve Sivas bölgelerinde} saklamışlardı. Bu Ermenilerin dilleri Türkçeydi, fakat hıristiyanlardı, Atatürk bunların da Türkleşmesi için ibadetlerini camilerde yapmalarını ve imamların konuşmalarını dinlemelerini şart koşmuştu. Maksad bunların Müslümanlaşması ve Türkbirliği içine girmeleriydi. Bunların hepsi Atatürkün devlet felsefesiydiki. Bu felsefeyi savunanların başında Nihal Atsız geliyordu.

Atatürk devrindeki okulların müfredatı bunları savunarak verdiği için Nihal Atsız da orta ve lise tahsili sırasında bu milli felsefeden feyz almıştı. Nihal Atsızın Türk milliyetçiliğine ve devlete bağlayan felsefe buydu. İmparatorluğun en buhranlı günlerinde yetişen Namık Kemal, Ahmet Mikmet Müftüoğlu, Kilisli Rifat, Ziya Gökalp, Ömer Seyfettin, Tunali Hilmi, Bursalı Fahir, Veled Çelebi, Necip Asım, Şipka kahramanı Süleyman paşa, Mehmet Emin Yurdakul, Ahmet Mithat efendi, Ahmet Vefik paşa, Namdullah suphi, Rıza Nur, Ruşen Eşref, Yakup Kadri, Halide Edip, dış Türklere Yusuf Akçora, Ahmet Ağaoğlu, Gaspıralı İsmail bey, Hüseyin zade alevi.

Türk asıllı olmadıkları halde Türklüğe büyük hizmetlerde bulunmuş ve eserleriyle milli münevverliğimizin yetişmesine kaynak görevi yapmış Polonya muhtedisi Mustafa Celaleddin ~~din~~ paşa Macarlı Vamberi ve Arnavut asıllı Şenasettin Sami Nihal beyin Türkçülük duygusuna büyük etkileri olmuştur.

Özellikle Türk olduklarını yazdıkları bir avuç Türkçü münevver, bin sene müddetle yaptığımız hizmetlere karşı müslüm veya gayri müslüm Türk olmayan vatandaşlarımızdan binbir hiyanet görenek perişan hale gelmiş olan devlet ve milletimizin, hangi yollardan kendisini kurtarabileceği fikirlerinden faydalanan Nihal Atsız bey onların yetiştirilme ve fazilet devrinin kaybolması için bütün varlığını adanmıştı.

Atatürkün ölümünden sonra okul müfredatından bu büyük Türk hadimlerinin eserlerinin çıkarılması, Nihal Atsız hem kederlendirmiş, hemde isyancı yapılmıştı. Hatta 1938 senesinden sonraki yakın arkadaşları ve öğrencilerine bu hakda derent yanarken, şöyle söylediğini birkaçından dinlemiştir:

-Türk milli şuuru yok ediliyor, bundan sonra yetişecek münevverlik millilikten çıkacaktır. İlk zamanlardaki imparatorluk devrinin ~~keşif~~

Kosmopolit ruh, münevverliğimizi ağına takacak arkasından da yabancı ideolojiler memlekete girecek, Haçlıların ve Garlık Rusyanın yokedemediği son milli devletimizi bizden olanlar bölmeğe, parçalamaya kalkacaklar. Türklük duygusunun dışında komünist ideolojisini benimsemiş olanlar Türk toprakları üzerinde azınlıkların devlet kurma sırında mahzur görme yecek, hatta bunu destekleyeceklerdir.

Nihal bey çok haklıydı. Anadolu'da imparatorluk devrinin milliyet yapısı kendisini hâlâ koruyordu. Azınlık diller aynı dinden oldukları halde Türk olmayanları Türklüğün dışına çekiyordu. Herde Türk milliyetçiliği yasak edilirse millibirliğe veyahut dilbirliğine gidilemeyecekti. Bu durumda biz Türksünüz diyerek en yüksek makama getirdiklerimiz bile Türklükten ayrılmak için faaliyete geçecekler, dış düşmanla işbirliği yaparak Ermenilerin zamanla yaptıkları gibi silahlı savaşa başlayacaklardı.

Biz bunların cezasını Bulgardan, Yunanlıdan, Ermeniden, Gırp-tan, Karadağlıdan, Anadolu içinde de kürtlerden ve isyanlarından fazlasıyla çekmiştik. İmparatorluğumuzun parçalanması azınlık isyanlarıyla başlamıştı. Bu felaket başınıza yine gelebilirdi.

Atatürkten sonraki idari mekanizma Türklüğü yasakladığı için, biz kendiliğimizden uçuruma gidecektik. Nihal Atsızın teşhisi çok doğrudur. Dilbirliği olmayan milletlerde milli münevverlik ve millibirlik olmazdı. Azınlık ise her alanda başarı sağlardı.

Yabancı ideolojiler azınlığı bölücülüğe, Türkiye'ye düşmanlığa doğru çekeceği gibi, Türkasıllı olanları da insani duygunun yalanlarıyla vatan ve milletine hiyanete götürecekti.

Yüksek Tahsil yolları atsızı haklı çıkarılmıştı

Mihal bey ilk yüksek tahsiline askeri Tıbbiyede başlamıştı, daha askeri tıbbiye sınıflarında iken Türkçülük düşüncelerindeki değerlendirmelerinde haklı olduğunu görmüştü. Ögünlerde Atatürk daha hayattaydı, Sokaklarda yabancı dilde konuşmak yasaktı, Yabancı dil konuşanlar yüksek okullara alınmıyorlardı, Fakat sırf menfaatleri için kendilerini Türk olarak gösterenler, yüksek okullara girdikten sonra sinsi emellerini saklamıyorlardı.

Bazı politikacılar da bunlara yardımcı

gibilerdi. Hatta bu politikacılar Atatürke bile etki yapacak şansa sahip olmuşlardı, Bunun neticesi olarak Türk milli şuurunun gelişme kaynağı olan tarihi Türk ocaklarını kapattırıldılar. Buna herkes hayret ediyordu, Türk milli şuurunun gelişmesinde Kurtuluş Savaşının subay ve münevverliğinin yetişmesinde eşsiz hizmet görmüş Türk Ocakları ne neden kapatılıyordu? Bunu Atatürke sormadıkları gibi sebebi bugün bile bilinmemektedir, Türk ocaklarının kapatılması hakikaten anlaşılmasız bir hadiseydi. Bu azınlıkların en büyük zaferiydi, Daha sonraki yıllarda bu durum atsızı haklı çıkarış ve üzümü, Bunun etkisiyle

Milli Eğitim Bakanı Reşit Galip'e İttihadiye Ataturk'un Milli Eğitim Bakanına ilk itiraz telgrafını çekmişti, Reşit Galip bir tıp doktoruydu, Atatürk ve cesurdu, kendisini hatırlatacak birşeyler yapmanın peşindeydi, Reşit Galip'in üzerinde durduğu konu Anadolu'nun eski çağlardan beri Türklerin Anavatanı olması düşüncesini kabülettirmekti,

Reşit Galip şöyle düşünüyordu: Anadolu'nun eski sakinlerinden birini Türk veya Türkesilli olarak kabülettirirsek, bizi Anadolu'dan kovmak isteyen milletlerin herhangi bir iddiası kalmaz,

Öylece ne Yunanlılar, ne Ermeniler, ne Gürcüler, nede Suriyeli arablar bu toprakların kendi dedelerine aid olduğunu iddia edebilirler.

Bilindiği üzere Ermeniler doğu ve orta Anadolu, Gürcüler Karadeniz sahilleri, Suriyeliler ise Hatay, Mardin ve Antep üzerinde bizi istilacı olarak görüyorlardı, Yunanlılar ise Bizansın varisi olduklarını söyleyerek Dünyayı bize karşı ayaklandırıyorlardı, Bunun için de 1919 yılında Anadoluyu istilaya kalkıştılar, Reşit Galip bunları söyleyerek Ataturk'un üzerinde etkili olmak istiyordu. Üzerinde durduğu ise Hititlerin Türk olduğunun isbatı ve kabulüydü, Reşit Galip ve bazı taraftarlarına göre Hitit eserleri dedelerimizin eserleriydi.

Bu düşüncesini Ataturk'e de kabülettirdiği bilinmektedir.

* Reşit Galip Atatürkten de destek görenek bir tarih tezi hazırlamak teklifinde bulundu, fakat Türk tarih kurumunda bu konu tartışılırken Üniversitemizde dünyaca tanınmış tarih profesörlerinden Zeki Velidi Toğan itirazda bulundu. Zeki Velidi bey, Hititlerin Türk olmadıkları gibi onlardan kalan eserlerin üzerindeki yazıların dilinin de Türkçe olmadığını, böylece Türk diliyle yakından uzaktan bir akrabalığının bulunmadığını açıkladı. *ve:*
-Eğer biz bugün Hititleri Türkasilli olarak alırsak bunu kimseye kabülettiremeyeceğiz gibi, Yetişecek Türk münevverlerini de Türklüğe yabancı olan bir fikrin savunucusu yapmış olacağız dedi demisti.

Zeki Velidi bey haklıydı, Reşit Galip çok yanlış bir fikri kabülettirmek istiyordu. Hititlerin Türk olduklarını kabülettirmekle Anadolu'nun binlerce yıl önceden Türk yurdu olduğunu kabul ettirmezdik, bizler Anadoluya Malazgirt savaşından sonra geldik, ondan sonra biz buraları *141* vatan yaptık, Zeki Velidinin bu savunmasını tarih asistanı olan Nihal Atsız da savundu, Reşit Galibe *141* şekillen *141* tel bunu açıklıyordu, Nihal bey savunmasında haklıydı, eğer her millet eski vatanı üzerinde hak iddia edecek olsaydı Dünya devletler haritası temelden değişmiş *141* olacaktı.

Bu durumda Amerikalılar Avrupaya toptan geri dönmeliydiler. İngilizler adalarını terkederek Saksonyaya, Bretanya, yarı adasını İtalya ve İspanyaya gitmeliydiler, Ruslar bugünkü topraklarının yüzde doksanını bize bırakarak İsveç yakınlarına çekilmeliydiler, Macarlar, Bulgarlar, Yugoslavlar Finlilerde bugünkü vatanlarını terkederek kimisi Asyaya, kimisi de kuzeye çekilmeliydiler, Araplar ve Fransızlar da bugünkü yerlerini terkederek dedelerinin eski yurtlarına dönmeliydiler.

Bunlar birer hakikat iken ve biz Anadoluyu vatan yaptığımız beşyüz yıl sonra Amerikalılar bugünkü vatanlarına ayak basdıkları halde oralardan çıkmayacakları gibi bin seneden buyana vatan yaptığımız bu topraklardan da bize "çıkınız buradan ve buralarını şuna buna veriniz" diyecek kimse bulunmazdı.

Bununla birlikte eğer biz bu vatana çağın teknik ve ilmi icaplarına göre dayanarak yükseltir, dil ve din birliğiyle millibirlik yaratır, milli münevverlik yetiştirirsek kimsenin bizi bu topraklardan atanmayacağı bir hakikattir.

Bir tarih asistanının öğünlerde bir "Milli Eğitim Bakanlığına bu mezmununda bir yazı yazması çok cesur bir işti. Maalesef bu çıkışlar Zeki Velidi beyi görevinden, Nihal Atsız'ı da asistanlığından etmişti.

Nihal Atsız ve Zeki Velidi bey fikirlerini atıştırmakla açıklamadıklarından haklı olduklarını kabul ettiremediler. Fakat haklıydılar.

Anadolunun eski sakinlerinin bizim dedelerimiz olduğunu kabülümüz bize başka bir yönden de pahalıya mal olurdu. Bunu kabülettığımızda biz Hıristiyanlık dünyası ile Avrupalıların eline bir ipucu vermiş olacaktık, bu ise, bizim Anadolulu olmamız sebebiyle Türk soyu ve Türk illeriyle yakından uzaktan bir bağılılığımızın bulunmadığını göstermiş olacaktı. Zaten Rusya ile Hıristiyanlık dünyasının istediği de buydu, Biz soy ve renk bakımından Türkiye dışındaki Türklerle bağılı olmadığımızı söyledik mi, onlar bundan faydalanarak dış Türklerindeki bize karşı sevgi ve bağılılığı yokedecekleri gibi, bizim yetişecek münnevverlerimiz de Ermeninin, Rumun ve Hıristiyanlık dünyasının hayranı olacak ve böylece biz kendimiz devlet eliyle milli varlığımıza hiyanet etmiş olacaktık, Bununla birlikte bizim münnevverlerimiz dış Türkleri bizi anlamasınlar diye dilimizi bile onlardan uzaklaştırmaya çalışacaklardı, Zaten Atatürk devrinde bile bizim Anadoludaki Hıristiyanları zorla müslümanlaştırdığımızı iddia edenler vardı, Bu durum Atatürkü üzdüğünden Güneş dil teorisini ileri sürerek, diğer dillerin Türkçenin değişmesinden oluştuğunu savunmuştu, Yani biz Türkler diğer milletlerin devşirmesi değil, onlar bizim devşirmemizdir, demek istemişti. Fakat bu fikir onun vefatına kadar devam etmişti. Onun ölümünden sonra başımıza gelecek felaketi çok az kimseler farketmişti.

Atatürkten sonraki felaket yılları ve Atsız

Atatürk Allahına kavuştuğu 1920 senesinde Atsız olgunluğunun en verimli devresindeydi. Otuz yaşındaydı. Atatürk ile görüşme imkânı bulamamıştı. Zaten Resit Galibe çektiği

telden sonra onu Atatürke yaklaştırmazlardı. Fakat Atatürk Türkçülüğü devlet felsefesi yaptığından Atsız Atatürke hayrandı. Onun en büyük takdirekârıydı. Tahsil sırasında ve çalıştığı yıllarda çevresindeki insanların iki zihniyet içinde Atatürke karşı olduklarını görüyordu.

Bunlardan birincisi egünlerin kanunlarından çekinerek kendilerini şeklen Türk olarak gösteren, aslında ise Türkçülüğe nefret duyan azınlıklardı. Bunlar ağıle dillerini tuttuklarından Türkçülüğü kabûletmiyorlardı. Aynı zamanda Türk olmadıklarını saklamıyorlardı.

İkinci zümre ise Türk oldukları halde Türkçülüğün kıymet ve değerini bilmeyenlerdi. Bunlar İmparatorluk zihniyeti içindelerdi. Bu zümrede ^{Atatürke} ~~Atsız~~ nefret duyuyordu. Azınlıklar Türkün devlet in şeref tahtına oturmasını istemiyorlardı. Fakat soyca Türk oldukları halde şursuz olanlar da Türkçülüğü değersiz görüyor, ini duyguların daha birleştirici olduğunamı sanıyordu. Fakat Mihal boy büyük Harpde aynı dinden olduğumuz halde

bizi arkadan vuran din kardeşi dediklerimizin hiyanetle-
rini yakından biliyordu, Nihal bey millibirliği dil birli-
ğinde görüyordu.

Türklüğün imanı bir

İnani bir vicdanı bir.

Fakat hepsi dağılır

almazsa lisanı bir.

Fiya Gökalp bin sene üç kита üzerinde akıttığımız Türk
kanını dil ^{ayrılığı} sebebiyle kinse takdir etmişti, diyerek yukar-
daki mısraları yazmıştı, Sonunda da aynı millettten olmadı-
ğımız için din kardeşlerimiz bizi arkadan vuranlardı.
Nele araplar nankörlüğün en yüksek zirvesine çıkmışlardı.
Biz ise araplara karşı hâlâ saygılıydık, Müslümanlığı
araplarda görüyorduk, Fakat müslümanlık hiçbir zaman arap-
lık ve arapça deyildi.

Atatürkten sonra Osmanlılar devrindeki
zihniyet yine çimlenmeğe başlamıştı, Bundan dolayı da

Atatürkün Türklüğe verdiği değer yersiz bulunuyordu.

Azınlıkların Türklüğe duydukları nefret ve kin karşısın-
da, Türk olanların da milliyetçiliği hor görmeleri bize çok

pahalıya mal olacaktı, Çünkü Atatürkün kurduğu millibirlik

^{cinneti yedi} Türklüğün fazilet sayılması ortadan kalkacaktı. Bu durumda

da ~~da~~ tozanda azınlık hakkı verdiklerimizle, Türk sayarak

haklarımızı verdiğimiz evleştinde Türkçe konuşmayanlar
ırkçılığa yönelecek, kendi dil milliyetlerini korumak için

Türkçülüğü zararlı olarak göstereceklerdi. Bunlardan
yeni gelecek yüksek münnevverler kilit noktalara geldiklerin-

de daha fazla zararlı ve etkili olacaklardı. Kendi dilleri-
ni konuşanı imtiyaza etmekte, Türk olanı da hakir

görecekti. Türk olanlar yavaş yavaş

Türk alanları ~~devlet~~ devlet kapısından uzaklaştırılacaklardı. Azınlık münavevi çoğaldıkça, azınlık nüfusunun artması planlanacaktı, Azınlık Türkiyede çoğunluk sarmalına çalışacaktı. Nihal bey bundan endişe ediyordu, hakikaten azınlık Türkiyeyi parçalamak için çok planlı çalışma yapıyordu, Türk dilleri Türkçe olmaları için hepsi milliyetini korumak istiyordu.

Fakat Kürtçe konuşanlarda amaç tamamen başkaydı. Kürtler çoğunluk oluşturarak Türkiyenin geniş bir bölgesinde istiklal peşindelerdi. Bundan dolayıdır ki Türk alanın bir iki çoğuna karşı, Kürtçe konuşan en sefil sığınan sekiz on çocuğu vardı ve çok çocuk sahibi olmayı teşvik edenler ise yüksek münaveverleriydi.

Kürtçe konuşan münaveverlik çok şuurlu ve düşmanca düşünceler içindeydi. Bir memlekette hangi dil fazla konuşuluyorsa memleket ve hatta devlet o dilin sahibinin olacaktır. Hatta istiklal istemeye başladıkları zaman dillerinin çoğunluk olduğu bölgelerin Türk istilası altında olduğunu söyleyerek dış düşmanlardan yardım isteyeceklerdi.

Seslerini duyurmak için silahlı savaşa bile başlayacaklardı. Tıpkı 1985 den günümüze kadar başlattıkları savaş gibi.

Aynı zamanda demokrasi ve özgürlük teraneleriyle devlet mekanizmasını çalışmaz hale getirecek, Türklüğü savunanları vatan haini ilan edecek ve Türkiyeyi parçalama şansını arttırdıkça arttıracaklardı. Meslesef özellikle 1990 ihtilalinden sonra azınlıklar, özellikle Kürtçüler çok büyük nimetlere kondular. Zaten Devleti savunan milliyetçi münaveverlik sesini duyuramaz hale getirilmişti. Türkçi dalgası yeni bir ad kazanmıştı. Faşistlik. Nihal bey Türkiyenin karşılaştığı felaketlerin hepsinin kaynağının Atatürkün ölümünden sonra İsmet Paşanın onun ideolojisini vurmasına dayanıyordu.

görüyordu. Zira Türk asıllı münaveverlik çoğunluk ülküsüz hale getirildi ve humanizm diyerek Kürtçülere yardımcı oldu. Tıpkı

1990 yılında SHP idarecilerinin Kürt Enstitüsü açılmasını teklif ettikleri gibi. Enteresant olan ise bu teklifi iktidara oynayan bir parti idarecilerinin yapmasıydı. Bununla Oy kazanmak sebebiyle

Türkiyeyi savunacak kanunlar ise idari makamın bilgisi dahilinde çalıştırılmıyordu. Bundan cesaret alan bazı yazarlar, şairler, sosyalistik adı altında komünistliği savunuyorlardı. Nihal Atsız ve her görülen bir avuç milliyetçiler ise Atatürk devrinin savunucusu olarak feryadediyorlardı.

1960 senesinden sonra gittikçe azgınlaşan kurtçuluk ve komünistlik Nihal Atsız'ı fazlasıyla endişelendiriyordu.

Zira ~~çoğunluk olmaya çalışan bölücülük~~ ^{gittikçe artan kurtçulukla} komünistlere karşı devlet karşı kanunları çalıştırmıyor, İnsan hakları diyede Avrupa devletleri devletimizi baskı altına almaya imkan buluyordu. Zira ^{çünkü} azınlık münevverliği Avrupa devletlerinde eski Türk düşmanlığını uyandırmıştı. Devleti muazzama siriymişti.

İkinci Dünya Harbi yıllarında gençlik ^{ve} münevverliğini Atatürk devrinin etkisi altında olduğundan yüzde doksanı vatana bağlılık sebebiyle iç durumumuzdan ve devletin

kanunları tatbik etmemesinden şikayetçiydi. Bu yüzden

devlet makamlarını uyandırmak için gençler mitingler düzenliyor, komünist ve kurtçulara karşı yürüyüşler yapıyorlardı. İdari makamlar ise sığın sultan gibi bunları dinlemek istemiyordu.

1944 senesinde Alman Ordularının yenilgiye doğru sürüklendiğini Rusların Avrupa içlerine doğru ilerlediğini gören ^{kurtçular ve} komünistler daha fazla şımarıyorlardı. Bunlara karşı milli gençlik imkan dahilinde mücadele ediyordu. Azınlık münevverliği de çoğalmıştı. MİT ve Emniyet makamları durumu haber veriyordu. Maalesef iktidar ^{makamı} ~~aldırımı~~ ^{aldırımı} yordu. Nihal bey ise Hükümetin Türk milli şuurunu koruma ^{si} ~~na~~ istiyordu. Zira bu şuur kaybolduktan sonra devleti savunacak güç kalmayacaktı.

Oğaylar Osmanlılar devrinin felaketli günlerine geldiğimizi gösterir gibiydi, ~~Bunun isteyenler ve~~ Türkiyeyi bölüp parçalamak isteyenler açıktan görünmeğe başlamışlardı. Milliyetçilerle komunist ve ezizlik ırkçıları arasındaki savaş sürerken, vatanını seven fakat elinde imkan bulunmayan kişiler devletin bunlardan hangisine yardım edeceğini meraklı içindelerdi, Cezaya kanunlar, kime tatbik edilecekti, Oğunların milliyetçileri içinde en fazla tanınan ve iktidarın gözüne batan Nihal Açıksızdı, Çünkü en çok feryadeden idi, Bunun için de devrin Başbakanı Saraçoğluna iki mektup yayınlayarak devlet ve milletin savunulmasını, kanunların çalıştırılmasını ~~istemişti~~ istemişti,

Zira oğunlarda Saraçoğlu komunist ve ezizlikçilerin hezeyanına karşı şöyle bir açıklamada bulunmuştu:
- Türküz, Türkçüyüz ve hergün biraz daha fazla Türkçü oluyoruz, Nihal bey buna güveniyordu, Ne yazık ki işler ters yönde dönmeğe başladı, Türkçü olduğunu söyleyen Saraçoğlu görevden alındı, Bunun arkasınca da oğunların Cumhurbaşkanı 19 Mayıs da bir nutuk vererek vatani ve Atatürk ülküsünü savunanları ırkçılık, Turancılık ve Kafatasçılıkla suçladı, Nutkun arkasınca da savcılar başta Nihal Açıksız olmakla şair, edip, ilim adamı, subay, yazar, politikacı ve milliyetçi olarak tanınan kim varsa yakalatarak oğunların tabiriyle tabutluklara ~~doldurdular~~ doldurttu,

Arkasından da sizmisiniz Atatürk devrini isteyen diyerek işkenceler birbirlerini takipetti,

Evet Türk milliyetçileri ve onların ülku hocası Mihal
Atsız devlet, millet ve ordusunu, tarihini, kültürünü savun-
duğu için öz devletinde, hende savunduğu devletinde haps-
edilerek işkenceye tabi tutuluyordu, Adeta devleti neden
savunuyorsunuz deniliyordu, Böylece savundukları devletleri
lerinde Türk milliyetçileri mücrüm sandalyasına oturtul-
muşlardı :

Maalesef bu suçlama kolay kolay yokedilmeyecekti,
çünkü suçlamayı yapan devrin Cumhurbaşkanı ve milli
şef sıfatını taşıyordu, idaresindekiler onun verdiği emir-
leri Tanrı buyruğu gibi kabûlediyorlardı.

Kimse İsmet Paşanın 1937 yılında Atatürkle ters
düşerek milliyetçiliğe karşı bir yola girdiğini görmek
istemiyordu, İsmet Paşanın Atatürke darılması meşhur kini-
ni kavgılamış ve Atatürkün savunduğu milliyetçiliğe düş-
man yapmıştı :

Hakimlerin İsmet Paşaya yaranmak için milliyetçileri
cezalandırması, fakat tenyizedilen davaya Atatürk devri-
nin korkusuz ve şerefli bir orgeneralı olan Ali Fuad
Erden paşa bakıyordu, Ali Fuad paşa milliyetçilerin neyi
savunduklarını çekiği biliyordu, Bunun sebebiyle de hepsi-
ni toptan beraat ettirdi, Beraatine sebep olarak da:

- Türk ceza kanununda vatan, millet ve şeyunu sevip
sevip savunmaları cezalandırılacak bir maddenin olmadığını
gösteriyordu, Buna rağmen serbest bırakılan manevreler
yeteriler hakettikleri görevlere alınmadılar, Hatta elli sene geç-
mesine rağmen ırkçılık ve Türancılık damgasından

kurtulamadılar.

Nihal Atsız ise emekli aluncaya kadar kütüphane memuru olarak çalıştırıldı, Ölüncüye kadar ~~göktüğü~~ çile ise bitmedi Atatürk'ten sonra gelen Cumhuriyet başkanı'nın milliyetçilere tatbik ettirdiği mezalim aslında Atatürk'ü suçlamaların işaretiydi, Türkçü, Turance ve Kafatasçı Sıfatları Atatürk'e yakıştırılan sıfatlardı, çünkü Türk milliyetçiliğini devlet felsefesi yapan Atatürk'tü.

Sokaklarda Türkçeden başka dil konuşulmasını yasaklayan, askeri okullara alınanların Türk asıllı olmasını evleneceği eşinin de Türk asıllı olmasını, aynı zamanda meslekten ^{ve} ticaretin Türk asıllılara mahsus kılınmasını, her yerleşim merkezinin yüzde doksansekiz Türkçe konuşanlardan olmasını, kiliseleri kapattırarak Anadolu'da kalan gayri müslümlerin ibadetlerini camilerde yapmasını kanunlaştıran Atatürk'tü.

Azınlık dil konuşanların toplu yerleştirilmesini kanunlaştıran Atatürk'tü.

Türk asıllı olmayanların orduya, devlet hizmetine alınmasını da yasaklayan Atatürk'tü, Mele hakim, savcı, idare amiri olarak yalnız Türk asıllıların yapılmasını kanunlaştıran, yabancı kadınlarla evlenenlerin ordu ve devlet hizmetinden çıkarılmasını yaptıranda Atatürk'tü.

Devlet idaresine getirilen gayri Türklere devletin Osmanlılar devrindeki duruma getireceklerini söyleyen yine Atatürk'tü.

Bunlardan başka Türkiye dışında kalan Türklerin Türkçe, şarkı, sanat ve yapıp yarattıklarıyla ilgilenmeyi, dış Türklerini yetiştirecek münevverliğimize unutturmamayı teklif eden de Atatürk'tü, Bu durumda Atatürk devrinde yetişen ve onun ideolojisini savunan münevverliğe ırkçı, Turancı ve kafatasçı diyerek itham eden idari makam, bizzat Atatürkü itham ediyor demektir. Bunun devlet için temelini koyduğu Türklük ülküsünün suç hemde kendisinden sonra gelecek iktidarlarında suç saymasını ~~kanunlaştırıyordu~~ İsmet Paşa kanunlaştırıyordu.

Bu bir hakikatki Nihal Atsız ve bütün milliyet yetçileri vatan ve milletin ~~xx~~ istikbali için Türklüğü savunmağı Mustafa Kemalden öğrenmişlerdi.

Bu durumda Türkçüleri ve onların ülkü hocası olan Nihal Atsızı suçlayan ve tabütluklara koyduran İsmet Paşa intikamını Atatürk'ten alıyordu.

Fakat İsmet Paşa Atatürkü açıktan tenkid edemiyor ve ettiremiyor, çünkü millet, devlet ve milleti kurtaran ve Türkü efendilik tahtına oturtanın Atatürk olduğunu biliyordu, Atatürke karşı Türk milletinin minnettarlığı ve sevgi bağlılığı vardı, Bu yüzden Atatürkü açıktan tenkit etmek milletin nefretini kazanmak demek olacaktı.

Bunu bildiklerinden İsmet Paşadan sonra gelen Partiler de kendi menfaatleri için veya gelişmiş ve çoğalmış azınlıktan oy almak için bir taraftan Atatürkçüyüz derken, Türk milliyetçiliğini savunmadılar.

Atatürk adını kendilerine ^{lar.} Sembol olarak tuttular ve kullan-
^{lar.} dılar. Bundan dolayıdır ki iktidar makamlarının bazan tehrik
bazan da ilgisizliği ve koruması sebebiyle Atatürkün
yetişmesini istediği milli münevverliğin kaynağı kurutul-
muş oldu. Zira 1939 senesinden buyana Atatürk hakkıyla de-
ğerlendirilmedi, Hatta unutulsun diye pullardan, paralardan
resimleri bile kaldırıldı. Bununla da yetinilmedi, Atatürkün
Türkçe tarih, felsefe ve edebiyat müfredatına koydurduğu
ve konularına her zaman dikkat edilmesini tavsiye ettiği
Türklük ve milliyetçilik konuları da müfredattan çıkarıldı.
Devletin istikbalini düşünmesi gereken makam sahiplerinin
bu tutumları en fazla Nihal Atsız'ı üşüyordu. Atatürk
birlikte bu vatan ve milletin kurtuluşu için
savaşarak kanını akıtmış olan paşalardan ve devlet adamlar
ından çoğu daha hayattaydı, yaşıyordu. Bunlar neden susuyorlar-
lardı, nedensizlerini çıkarıyorlardı? Bu da dikkati çekiciydi.
Türk milliyetçiliğinin yok edilmesinin devletin temelini
yıkacağını maalesef söyleyen ^{özellikle Günümüzdeki durum} daha sonraki yıllar
Nihal beyi haklı çıkarılmış oldu. 1965 senesinden sonra
sokaklarımızda Marks, Lenin, Mao ^{ve} Stalinlerin portrelerini
taşıyan münevverleri biz yetiştirmiştik. Kürdistan diye
bağırarak münevverlik bizim münevverlikti. Put diyerek Atatürk
Atatürk heykellerine balyoz sallayanlar da bizim münevver-
likti. Atatürkün kapattığı yabancı okulların yerine Anadolu
liselerini açan, Türkçeyi ikinci plana atan da bizim
münevverlikti. Radyo ve televizyon yayınlarını yüzde seksen
yabancılaştıran da bizim münevverlik ve idareçlerdi.

- Türk dilini müzik ve milli kültürümüzü bize ne kazandıracak
cağını değerlendiren yoktur. Yabancı dil kültürünü bu kadar yaygınlaştırmanın bize neye mal olacağını hala düşünen yok.

Anadilini hakkıyla bilmeyen ilk okul mezunu çocuklarımızı yabancılar düşkünlüğüne sokan ve hayranı yapan, kendi milletinden dilinden, kültüründen soğutan devlet adamlarımız neden istikbali düşünmüyorlar? ^{SEKİZ} ~~En~~ baş üniversitemizde 27 fakülte de tedrisatı İngilizce yapmakla biz kime hizmet ediyoruz?

Buralardan yetiştireceğimiz münevverlik bize mi hizmet edecek? Ülküsüz yetişen münevverlik vatan, devlet ve milletini sevecek miydi? Ömrünün son yıllarında Atsız düşündüren ~~nen~~ ve kahreden bunlardı.

Bin seneden buyana bizim yaptığımız eserler yıkılıp yok olurken, toprak altından çıkarılarak tamir edilen ve müzelerimizin baş köşelerine yerleştirilen Bizans, Roma ve ~~se~~ soyu soyu bilinmeyen milletlerden kalan eserleri savunmak ve korumakla kime hizmet ediyorduk? Viyana kapılarında Merice kadar Avrupada yaptığımız eserlerimizi yokeden, bizim izlerimizi silip süpürürken biz neden yok olmuş milletleri diriltiyor ve ebedileştiriyorduk? Evet biz suursuzluk içindeydik, Selçuklu ve Osmanlılar ^{17. yüzyıla karşılaştığı} ~~başına~~ gelen felaketlerin buraya dayandığını, yüz milyondan fazla Türkün yabancı çizmesini altına düşmesinin sırımını da burada aramak gerekiyor. Maalesef bunları düşünen yok. Çocuklarımızın ağızda gittikçe çoğalan yabancı şarkılar bizlere neleri unutturduğunu ^{hala anamıyoruz.} Atatürkün Türkiyeyi emanet ettiği gençlik bunlar mı olacaktı? Nihal bey bunlara yanıyordu. En çok acı duyduğu ise 1961 Anayasasına Türk vatandaşları olan herkes Türktür maddesiydi. ^{Konmasıydı.}

Nihâl boye göre bu madde bizim bir soy, bir ırk olduğumuzu inkarediyordu. Bizimle bize düşmanlık duyan tabagruz ~~Ermeni~~ Ermeni^{Ermeni}lerin Rumların, kendini kürt^{yehudi, arap} olarak görenlerin arasındaki farkı inkarediyordu.

Devletin sahibi ~~olan~~^{ve} onun için binlerce sene kanını akıtmış olan Türkün devletini yıkmak için Rusla, Yunanla, Bulgarla, İngilizle, Fransızla birlik olarak milyonlarca Türkü şehideden, hatta onbeş seneden buyana bunu yapmaya devam etmekle düşmanlığının devam ettiğini gösteren Ermeni, Rum, kürt ve diğerleriyle Türkün farkı olmadıktan ~~sonra~~^{sonra}, biz Atatürk ilkelerini savunuyoruz diyemerdik; ~~ta~~^{ta}zanda ~~azınlık~~^{azınlık} hakkı almış olan Ermeni, Rum, Yehudi, Suryanilerin hem ~~azınlık~~^{azınlık} haklarından, hem de Türkün ~~azınlık~~^{azınlık} haklarından faydalanmaları hayretedilecek bir durumdur. ~~Eğer~~^{Eğer} bunun faydalı bir etkisi olacaksa acaba Atatürk neden bunu tatbik ettirmedi? Acaba dünyada iki haklı birlikde kullanılan azınlık var mıydı?

Maalesef bunu yapanlar Atatürkten sonra yetiştirdiğimiz bizim ilimadamları ve hukukçularımızdı. Atatürkün vefatına kadar yüksek tahsile alınmayan, subaylık hakkı tanınmayan, bize kin ve nefret duyan insanların bizim subay elbisemizi giymeleri en çok Atatürkün kemiklerini sızlatacaktı. Ermeni, ermeniliğini, Rum ruhalığını ve dilleri Türkçe olmayanlar da dil milliyetlerinin savunucusu iken ve biz anayasaya dayanarak onlara Türksünüz derken Türklüğü kabuletmiyenler ırkçı deyiller miydi? Fakat idari makam onlara deyil Nihâl atsızlara ~~ırkçı~~

diyordu * ırkçı diyordu.

Ne yazık ki İsmet Paşanın bıraktığı miras veya değerlendirmesi ne böyleydi, Atatürkün devlet temelini koyduğu Türkçülüğü savunan nihâl atsız ve diğer milliyetçiler bu değer sebebiyle zulüm ve işkence görüyorlardı, Bu acınacak bir durumdur, Azınlıklar azınlık hakkı olarak dillerini tutacak, dillerinde yayın yapacak, okulları kendi tarihlerini okutacak, Patrikhane ve kiliseleri devletmiş gibi onları himayelerine alacak, Türk olmadıklarını hergün damarlarına sokacak, azınlık ırkçılığı aşılayacak, buna karşılık bizim ilim adamlarımızla hukukçularımız onların Türk olduklarını Anayasaya koyarak kanunlaştıracak ve onları ikinci bir imtiyaza konduracaktır.

Bu duruma dünyanın hiçbir yerinde ve hiçbir devletinde raslamak imkansızdı,

Amerika gibi dünyaya kendisini demokrasi cenazeti

neti diye tanıtan bir devlette yüz milyonun üzerinde Alman, Fransız, İtalyan, İspanyol, elli milyonun üzerinde Zenci) bulunduğu halde, onların kendi dillerinde okul açmalarına müsaade etmedikleri, İngilizceyle bunları İngilizleştirmek istemeleri ve bunun için aşırı baskı yapmaları ırkçılık veya dil ırkçılığı oluyor da, biz dilini, dinini, tarih ve gelenegini koruyarak Türk olmamak için her çabayı harcadıklarını görerek bunlar nasıl Türktürler dediyiniz zaman veyahut bunların Türk olduklarını Anayasaya koymak hatadır, dediyiniz zaman ırkçı oluyoruz.

"Nihal Atsızın Turancılığı"

Nihal Atsızla mevcut konuşmalarında ve okuduğum eserlerinde Nihal beyin siyasi bir Turancı olmadığını gördüm.

Nihal bey, Türkiye'yi tehlikeye sokalım ve başta Rusya olmak üzere Türklerin çoğunlukta buldukları devletlere savaş açalım ve Türkleri kurtaralım zihniyeti içinde deyildi,

Bu ideolojiyi hiçbir zaman savunmamıştı. Bu konuda ona suç olarak gösterilen, ona yaşama ve Türk'e hizmet hakkı tanımayan can düşmanı olanlar, azınlık ırkçıları, komünistler ve azınlıktan yetişen münevverler bile Atsızı suçladıkları zaman onun siyasi Turancı olduğunu asla söylememişlerdi.

Nihal Atsızın Turancılıkla suçlanmasının sebebi onun Türklerin yalnız Türkiye'de değil, Türkiye dışında da bulduklarını, bunu kabülememiz gerektiğini savunması sebebiyleydi. Azınlıklar Türkiye dışında Türk varlığını kabul kabülemek istemiyorlardı. *Buğünde istememekteler.*

Dilimizin iki kısıt üzerinde yaygın olarak konuşulduğu medelerimizin doğup büyüdüğü ve milli medeniyetimizin beşiği yaptığı Anavatanımızda, Kafkaslarda, Fransa, Balkanlarda yüz milyonun üzerinde Türk olduğunu, bunu düşmanlarımızın bile kabülettikleri ortada iken, bizim ihmaliniz sebebiyle yetişen münevverlerimiz bunu bilmiyor, idari makama bunu verneğe gerek duymuyor, Hatta Türkiye dışında Türk yoktur diyerek Exitim sisteminin onlarıx vermesine mani oluyor. Her milletin münevveri dilininin kitalar

kitaplar üzerinde yayılarak hakim olması için çalışırken
ve bunu tahakkuk ettirmek için milyarlar harcarken bizim
münevverliğimiz bizim siyasilerimiz ilim adamlarımız dili-
mizin yayılmasına yardımcı olmak kalsın, bulunduğu ve hak-
hakim olduğu memleketlerin varlığını bile kabülemek iste-
miyordu. Neyazıkkı Atatürkten sonraki iktidarlar bunu des-
tekliyor, Türkiye dışındaki Türklerin varlığını unutturmak
unutturmak için eğitim sisteminizin başındakilere özel
emirler veriyordu. Nihal beyin şikayet ettiklerinden birisi de
de Milli Eğitim Bakanlığının Orta okul ve liseler için
ders kitabı olarak kabülediği GATEWAY adlı
birisinin İngilizce kitabında (Dünyada en çok konuşulan
lisanlar) başlığıydı,

Bu başlığın açıklanmasında dünyada en çok konu-
şulan lisanlar ~~başlıklar~~ sıralanıyordu ve birinci sıraya
Çince, ondan sonra ise İngilizce, Hintçe, Fransızca, Slavca
Almanca, İspanyolca gibi lisanlar alıyordu, Türkçe konuşan-
ların sayısı ise sadece Türkiye hududları içindekiler
kabülediliyor, günler için 27 milyon olarak gösteriliyor *du.*
Hatta İngilizce ve diğer lisanlar için ne kadar anadili,
nekadar ikinci ~~lisan~~ dil olarak konuşulduğunu açıklanırken,
Türkçenin Balkanlardan çine kadar hakim olduğu çocukları-
mıza verilmek istenmiyordu, atsız buna hayret ediyordu. İngi-
lilizler, Almanlar ve diğer milletler lisanlarının geniş
alandaki yayıldığı ile övünürken, biz edeta dilimizin üç kit-
üzerindeki hakimiyetinden utanıyorduk

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No ZE. 2192

hakikaten atatürkten sonraki zihniyetimiz dünyanın hiçbir
milletinde raslanmayca**k** bir zuhniyetti, altmış yetmiş sen
sene önce balkanlarda milyonlarca türk bırakmıştık, arap
memleketlerinde de eski fatih dedelerimizle torunlarını
bırakmıştık, evet balkanlardaki, arap memleketlerindeki ve
irandaki türklerin dedeleri bizimle birlikte Anadoluyu
fethetmişlerdi, Bugünkü nesil onların torunlarıydı, Viyana
sınırlarına ve Atlas kıyılarına kadar taşınan bayrağımızı
onlar şeref sancağı yapmışlardı.

biz hindistan**ı**, Kırsal Çin, Türkistanı, Uralları ⁿⁱ ~~türks-~~
~~ten~~ bırakalım, çünkü bir parçasız olanların bile varlığını
kabuletmiyor, onların da türkçe konuştuklarını gençliğimize
vermek istemiyorduk, Astikbalin Türkiyesinin idarecilerini
bundan mahrum bırakıyorduk.

Fakat oralarda söylenen ^{şarkılar} ~~şarkılar~~ türküler, bizimkiler
deyil miydi? ^{çocuklarına söyle-} ~~çocuklarına söyle-~~
dikleri ninniler bizimkilerin aynısı deyil miydi?
Oralardan kaçarak bize gelenleri biz mi Türk yapıyorduk
v~~e~~ ~~endi~~ ~~ğ~~imiz nüfus kağıdı mı Türk yapıyordu onları? ?

Türkçeyi bize geldikten sonra mı öğreniyorlardı?
Aihal bey haklıydı, Biz onların varlığını redetmekle
düşün bize afezin demiyecekti, Rusun Yunanın, Bulgarın
^{itahat} ~~Fransızın~~ hatta Arabin düşmanlığı azalmayacaktı.

bu bir hakikatki bizim Türkiye dışındaki Türklere ilgisiz kalmamızı Türkiye içindeki azınlıklarla komünistler anttırıyor veya körlüküyorlardı. Bizim dış Türklere karşı ilgisiz kalmamızla içimizdeki komünistler Rusları memnun etmek istedikleri gibi, azınlıklar da istikbalden korkuyorlardı. Uzak bir ihtimal de olsa birgün Türkbirliği tahakkuk ederse, kendilerinin ikiyüz milyon Türkün içinde denizde bir damla gibi kalarak eriyip gideceklerinden ~~korkuyorlardı~~ korkuyorlardı.

Ne yazıkki Atatürkten sonra milliyetçiliğimizi ölmüş gibiydi. Biz Pulgardan, komünistliğin ve milliyetsizliğin, kosmopolitliğin bayraktarlığını yaptığı halde slav ırkçılığını ^{Ruslar} yapan hatta alayettiğimiz araplardan bile milliyetçilik dersi almeliydık. Bu milletler okul kitaplarında, bize kin ve nefret aşılarken, topraklarımızın büyük bir bölümünü kendi kendi hududları içinde gösterirken, biz Türkiye dışındaki Türkün varlığını ~~bile~~ getirmek istemiyorduk. Bize bitişik olan İran Azerbaycanındaki 10-20 milyon Türkün varlığını bile inkarediyorduk. Bunlardan bize gelecek yüksek okullarımızda okuyan onbeş bine yakın münevver gençler kendilerinin Türk olduklarını söylerken, biz kulaklarımızı tıkıyor ve hayır: -Sizler acemsiniz diyerek onları hayal kırıklığına uğrattıyorduk. Halbuki İran sarayı içimizdeki kürtlerin fars esilli olduklarını yayarak bize karşı teşkilatlandırıyor yordu.

Giritten, Yanyadan, Masiliçi'den bize gelen aile dilleri rumca olanları yunanlılar müslüman yunanlı olarak tanıtırken, biz herşeyiyle Türk olanları redediyorduk. Bundan dolayıda biz onlardan ders almeliydık. Konsularımız içimizdeki Türkçe konuşmayan yüzbinleri savunurken, biz yüz milyonun üzerindeki Türkün varlığını inkarediyorduk. Hemde Atatürkün savunduğu milliyetçiliği savunanlara

ırkçı ve turancı diyerek azınlığın ve komünistlerin bas-
kısına veriyorduk. Nihâl bey bir şeye daha üzülüyordu, şöylek:
şöyleki 1927 senesindeki nüfus sayımında Türkiyenin nüfusu
13 milyondur ve bu nüfusun çoğunluğu da eski topraklarımız-
dan bayrak peşinde gelen felaketzedelerdir, Yirmi otuz sene-
de bunların içinden çok sayılı yüksek münnevver yetişti.
Devletin yüksek makamlarından çoğunun bunların idaresinde
olmasına rağmen, bunlar da eski topraklarımızda kalan akrab-
ba ve yakınlarının varlığını dile getiriyorlardı.

Acaba Türkiye dışında Türk bulunduğunu söylemek
bize ve genç kuşaklarımızın ¹⁹²⁷ felaketini mi getirecekti? Batı
Anadolunun yüzde yetmiş, doğu Anadolunun yüzde sekseni
eski yurtlarımızdan gelenler değil miydi? Bunlar Türk
olmasalardı terkettikleri yurtlarının yüksek hayat şartına
şartını bizdeki düşük hayat şartına feda ederler miydi?

Nihâl bey haklıydı, biz devlet teşekkülü olarak
çelişki içindeydik, Türkiye Türklüğünü dünya Türklüğünden
ayırarak için elimizden gelen herşeyi, hende devletin baskı-
sı ile yapıyorduk, bundan dolayıdır ki Nihâl bey devletin
istikbali için endişe duyuyordu, 40 milyon Türkün varlığı-
nı inkareden devlet adamlarımız ihtimal ilerde Türkiye
Türkünün soy kütüğünün bile eski yurtlarımızdan geldiğini
inkar edeceklerdi, Türklük şuurundan yoksun bırakılan
gençlik sonunda Avrupalı olmağa özenecekti. (Bugünkü gibi)
Nihâl bey yanılmamıştı, 1960 ihtilalinden sonra bir çok
arkeolog ve siyasetçi bizim Türküstanla ilişkinizin ol-
mediğini savunmakla ün yapmak peşinde idiler.

48
"İtekim bugün bizi avrupalı sayıyorlar diye verdiğimiz
taviz yoktur, ^{şey} "ihâl" buna fazlasıyla üzülüyordu. Bu tavizler
sebebiyle dış türklere kopalım, onlardan ~~ayrılalım~~ ~~lisans~~
onlardan lisans ayrılmamız, biz onları, onlar da bizi an-
lamıyorlar diye Atatürk'ten sonraki Türk dil kurumu konuş-
ma ve yazı dilimizdeki ortak kelimeleri değiştirmeye başla-
dı. Rusların çizmesi altındaki Türk boylarının ortak keli-
melerini değiştirerek birbirlerini anlamayacak hale ge-
tirdikleri gibi Evet biz Türk ve beşbin senelik Türk tarih-
hinin varisi olduğumuz halde Rusların Türklere parçaladık-
diklar ve ~~birliklerini~~ ^{Kökleri bir milleti} ~~bir milletten~~ dil ayrılığıyla
ayrı ayrı milletler yaratmak için yaptıkları baskıyı,
harcadıkları çabayı Türklükün sahibi olan biz de yapıyor-
duk. Ruslar dilbirliği içinde olan Türklere Kazak, Kırgız,
Özbek, Tatar, Türkmen, Nogay, Başkurt, Azeri, Kumuk, Karacay,
Balkar, Yakut, Karapapak, Çuvaş gibi sınıflara bölerek dil-
lerini ortaklıktan uzaklaştırmak için baskı ve zulmün
en ağırını yaparken ve bunları birlik şuurundan uzaklaş-
tırmak için elinden geleni yaparken, biz de kendimizi dış
türklerinden ayırmak için ^{çinimizdeki} azınlık münevverliği-
nin tahrikiyle onların varlığını savunana karşı
Rus metodlarını tatbik etmeye başladık. Halâ da yüz milyon
türkün varlığını inkar ederek misaki milli diye söyleyip
duruyoruz. Halbuki misaki milli hududlarını savunmak
demek, dış türklere varlığını inkar etmek demek deyildi.
"ihâl" atsız bunları dile getirdiği ve devlet adamlarını
uyardığı için ¹⁹¹⁷ "urancılık"la itham ediliyordu. ¹⁹¹⁷ ~~1917~~
~~1917~~ yerleştirdiği bu zihniyet meselesi bugün de devam
edip durmaktadır. Bundan cesaret alan azınlık münevverliği
ve komünizme kapılan ¹⁹¹⁷ Türkesilli şursuzlar, bizi Türklük-
den ayırmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Dilimizi bizinkiler uydurma kelimelerle doldurdular, Uydurma kelimelerin sebebiyledir ki dış Türklerle birlikte çoğunluğu köylü olan milletimizin yüzde doksanı okuduğu gazeteyi bile anlamakta zorluk çekiyor, Bir çok kelimeleri yüksek münevverler bile anlamıyorlar, Cumhuriyetten önce Osmanlıca yazan şair, edip ve yazarları anlamayan milletimiz bugün de bir çok şair edip ve yazarımızı anlamayacak duruma gelmiştir, Nihal bey bunları tenkit ediyordu "atta Azerbaycan gibi Anadolu Türkünün bir parçası olanlar açısından bize gelen münevverlerin:

Dilimizi neden bizim anlamayacağımız şekle sokuyorsunuz?
Sizin değiştirdiğiniz kelimeleri bizim değiştirmemize müsaade etmiyorlar etmediklerini biliyorsunuz, Buna rağmen sahibimiz olan sizler, sizi anlamayalım diye bunları yapıyorsunuz, Dilbirliğinden kaçarsak nasıl aynı milletten olduğumuzu söyleye bilirsiniz? Böyle giderse sonunda bir zamanlar Macaristana yerleşmiş Avarların, Hunların, oğuzların, Peçeneklerin Tatarların durumuna geleceğiz.

Maalesef bu feryadlar Atatürkten sonra olduğu gibi şimdiki devlet adamlarımızın da dikkatini çekmemektedir.

Çözülen azınlık münevverliğiyle milletini değerlendirmeyen yeni Marksizme kapılmış olan Türk asıllı münevverlik bizi yüzelli milyonluk dış türklüğünden ayırmak için faaliyetlerini sürdürüyorlar, Irkçılık ve Turancılık ittihamı ile onların çabasıyla varlığını devam edip sürdürmektedir.

Türkiye dışındaki köylülerin bile anladığı Ziya Gökalpı, Mehmetimin Yurdakulu, Şehin Seyfayı, Yusuf Ziya Ortacı böyle giderse birgün bizim münevverlik bile anlamayacaktır, Tıpkı bugün Osmanlıcaı anlamadığımız gibi.

Mihal bey bunları dile getiriyordu millet olarak kendi yazar ve şairlerinin yazdıklarını anlamamak çok acıydı, Türk devleti bu milletin binlerce seneden buyana yapıp yarattıklarına sahip çıkmalıydı. Devlet adamları yadelleri ne geçederek geri gelmeyen vatandaşlarımızdan çıkarak mukaddes bayrağımızı atan bizden onbinlerce yüksek münavev-
 veringöç sebebini anlamalıydı. Onu geçim sebeplerine bağ-
 lamamalıydı. Atatürk devrindeki hayst şartlarımız bugünkünden
 den daha yüksek deyildi. Onun zamanında Türkiyeyi terkeden
 yüksek münavev var mıydı? Devlet eliyle ~~Avrupaya~~
 Amerika'ya, Kanadaya ve Avusturalyaya işçi olarak verdiği ~~mi~~
~~iz~~ dörtbeş milyon talihsiz türkklükten çıkan çocuklarını ~~mi~~
~~an~~ durumunu görmediğinizin sebebi, Türklüğü değenlendirme
 değil mi? Yunanlılar Anadolu'da, Fransa, Mısırda
 ve dünyanın her tarafında üzerinde Yunanca yazı bulunan
 taşlara sahip çıkarken, bizim öz insanımıza sahip çıkma-
~~xxx~~ değilizin feryadını yapmamızı Furancılık olarak
 görmek ve Türk hâdimi Mihal ~~At~~sızca tabutluklarda ~~cehennem~~
 ezabı çektirmek Atatürk milli şuurundan ~~çıkmanın~~ ^{çıkmanın} acı
 hakikatiydi. Halbuki biz hududlarımız içindeki türkle bir-
 likde, yapıp yarattıklarının sahibi olduğumuz gibi iste-
 sek veya istemesek bile bütün türk olanın sahibi sayı-
 lıyorduk, ~~istemesek~~ bile dilimizi konuşan herkesin temsil-
 cisi ~~biz~~ bizdik, Gençliğimizi milli şura sahip kılmak
 için dünyanın her tarafındaki milli büyüklerinin kemik-
 lerini getirerek son türk devletinde ebideleştirmeliydik.
 Halbuki biz mukaddes dedelerimizi bırakalım, bugün yaşa-
 yan insanımıza bile sahip çıkmayarak yadellerde çimnemesine
 sine aldırıyoruz.

Bununla birlikte Akkoyunlulardan karakoyunlulardan Antuk-
 oğullarından selçuklulardan kalan eserlerinize sahip çıkma-
 mağı bırakalım bu vatan için kanını akıtmış olanlara bile
 sahip çıkıyorduk. Avrupaya verdiğimiz üç milyonun üzerin-
 deki Türkü köle durumuna düşmüş talihsizleri otuz bin km
 uzaktaki Avusturyaya verdiğimiz ve türklükden çıkması
 için yapılacakları bildiğimiz halde, aldırmadığımızı düşün-
 düşünürken Mihal bey çok üzülüyordu. Halbuki Anadolu yarım
 milyar insanı doyuracak bir memleketti, Osmanlılar devrin-
 de on milyon türk arap memleketlerinde araplaşmıştı,
 Firminci yüz yılın sonlarında yani şimdi biz beşmilyona
 yakın özbeöz türkün türklükden çıkmasına aldırılmıyorduk,
 "aaalesef Atatürkten sonraki devlet adamlarımızın müsaade-
 siyle bunlar türklükden çıkmağa doğru ifiliyorlardı.

Gençliğine ve yetişen münevverliğine, dedelerinin yapıp
 yarattıklarını gurur olarak vermeyen kendi eserlerini ~~hava~~
 bırakarak yabancılardan kalan eserlerle müzeleri dolduran
 ve profesörleri üzerlerinde rumca yazılar bulunduran bu
 eserlerin bizim dedelerimizin bıraktığı eserler olduğunu
 söyleyerek milli mensubiyetimizi ~~bile~~ inkarettiği bir de-
 virde, buna itirazedenlere ırkçı, turancı, damgası vurarak
 tabutluklarda cehanemi yaşatmak çok tabii olarak devlet
 ve milletimizin lehine olmayacaktı. Bu eserler için gelecek
 turistlerin bize para bırakacaklarının hayaline kapılmak
 devlet adamlığına yakışmayan bir durumdur. Bir millet öz
 vatanının yeraltı ve yerüstü servetinden faydalanmayarak
 unudunu gelecek ve bizi barbar sayacak turistin bırakacağı

beş on kuruşa bağlarsa, devletin istikbali karanlıklara gömülecekti. Hakikaten bize gelen turistlerin yazdıkları kitaplarında Yunan ve Roma medeniyetini bizim yıktığımızı ve barbar olduğumuzu bildirdikleri inkaredilmez hakikatler *deydi*, *dedi*. Mihâl beyi üzen olayların başında bunlarla birlikte kendi milletimizi değerlendirmedikimiz, yapıp yarattıklarımızı *mizi* ~~ezgi~~ eserleştirmedikimiz ve yetişecek münevverliğe bunu gurur olarak vermedikimiz *do.* *Mihâl beyin* *özgünde*.

Milli kaynaklarından kopan, milliyetiyle gurur duymayan, dilini savunmayan ve yaymayan bir millet bin seneseden buyana varlığını korumuşsa, bunu münevverine ve devlet adamlarına değil, cahil köylülerine borçluydu.

Bu değerlendirmeyi Mihâl beyden bizzat dinlemişimdir.

Mihâl beyin korktukları nihayet başımıza geldi.

Daha 1940 senelerinde Mihâl bey komünistlikle azınlık ~~ısk-~~ çılığının Türkiyeyi tehdit ettiğini, milliyetçi dergilerde yazmış ve devlet adamlarını uyarıyordu. Fakat günlerde devlet adamları İsmet paşanın emri altında olduklarından Mihâl beyin uyarılarına değer vermek kalsın, onu ve ülküdaşlarını hapsederek tutuk evlerine doldurmuştu.

Bununla birlikte Milli Eğitim Bakanı vasıtasıyla Atatürk devri milli duygusunu veren konuları müfredattan çıkarılmıştı. *çıktı*, Münevverler öz klasiklerinden uzaklaştırılarak Yunan ve dünya klasiklerinin kucağına atılmıştı. Bunun için de Yunan ve dünya klasikleri tercüme edilerek kitaplıklar doldurulmuştu. Tabii olarak milliyetçiliğe yabancı olarak yetişen münevverlik, humanizme kapılarak yabancıları kendi milletinden üstün görecekti.

Mihal Atsız nereye sürüklendiğimizi görüyordu, Münevverliğimizin çözü insan olmak, humanizmi yaymak için kolları sıvama-
 mıştı, Tiyatro yazarlarımızın Midasın Kulakları piyesi bunla-
 ların delilleriydi.

Bunları her zaman dile getiren Atsız maale-
 sef Asmet paşadan sonra gelen iktidar sahiplerinde ilgi
 görmedi, Demokrat parti Asmet paşanın kosmopolit ve humanist
 felsefesini aynen devam ettirdi, DP nin üst düzey yetkilileri
 milli münevverlik yetiştirmek yerine sadece kalkınmaya
 önem verdiler, Yetiyecek münevverliğin vatan ve millete bağ-
 lılığını nazara alınmadı, Yetişen münevverlik buyüzden Asmet
 Paşa felsefesini devam ettirdi, Hatta yetişen münevverlikle
 ilim adamları Osmanlılar devrindeki gibi yabancıların
 hayran ve takdircarı oldular, Bunlar Anadolu'nun eski sakin-
 lerinin bizim dedelerimiz olduğu fikirlerini yaymaya baş-
 ladılar.

Münevverlerimiz dedelerinin yaptıklarıyla değil,
 yabancıların eserleriyle evünmeye başladılar, Atatürk devrin-
 de pul ve paraların üzerinde milli sembelimiz olan Bozkurt,
 hakerete uğrarken, başkentimizin sokak ve meydanlarını
 Bizans ve Hitit okuzlerinin heykelleri süsledi,
 Böylece biz tarihimizden kopuyorduk, Hatta
 üniversitelerimizde okutulan hukuk dersleri arasında Türk
 hukuk dersleri yoktu, Sebebi sorulduğunda ise Türk hukuku-
 nun olmadığı söyleniyordu, Kimse bin sene Anadolu'da, beşyüz
 sene de üç kıta üzerinde devlet idareeden ve yetmişiki
 milleti idaresinde tutan bir milletin hukuku olmaz mı, diye
 sorulmadı.

~~Hakikaten~~ Bizim çok tuhaf bir zihniyetimiz vardı, ^{taraf} bir taraf-
selçuklularla Osmanlıların ahfadı olduğumuzu söylüyorduk,
daha sonrada onların bin senelik devletinin hukuku yektur
diyorduk, Nihal bey bunu gülünç buluyordu, Hakikatende ~~güler~~
gülünçtü, ^{Zira} ~~Hakikaten~~ Türk hukuku yektur diyenler kendileri-
ni Türk olarak ^{görüyorlar} mıydı? Bilim adamlarımızla bir-
likde devlet adamlarımız da:
- Avrupalıların dilleri, müzikleri ananeleri bize yabancı
olduğu gibi hukukları da yabancıdır, bizim milli ananemize
uyuyor demiyordu, Evet biz bir avrupalı sayılmak hastalı-
ğına kapılmıştık, Bunun mikropları kanımıza, ilişimize kadar
işlemiştir. ^{Ki} ~~ki~~ ise demiyorduki viyana kapılarına Atlas kıyı-
larına kadar giderken veyahut İstanbulu fethederken Avru-
palları taklid etmemiştik, Aksine Avrupalıların bizi örnek
almışlardı.

Bunların hepsinin sebebi ise milli münevverliğin
mizin ~~almaması~~ olmaması ve Türklüğü devlet felsefesi
yapmadığımızdandı.

Çok tabii ki milli münevverliği olmayan
bir milletin milli gururu olmaz, Zira milli gururu yapan
ve geliştiren milli münevverliktir, Milli münevverliği
olmayanlar milletler aşağılık duygusu içinde olurlar, Yabancı-
ların kötü taraflarını bile üstün görürler ve alırlar.
Maalesef biz bu duruma getirilmiştik, Atatürkten sonraki
okullarımız milli temelinden uzaklaştırıldığından eğitim
üyeleri humanizm ile birlikte Marksizmi ve leninizmi
müsbet ideoloji olarak görmüş ve vermişlerdi, Bu yüzden
1945 senesinden başlayarak yüksek okullarımız ^{leninizme}
tapan münevverlik yetiştirmişlerdir.

çok tabii olarak yetişecek münevverlik Türklükle övünmeyecekti, İmparatorluk devrinde hakir görülen Türklük, yine ~~yine~~ aynı duruma düşürülecekti, ~~ile~~ dilleri Türkçe olmayanlar ise yüksek münevver olduktan sonra azınlık gururu ~~keine~~ içine girecek, Türkiyede ayrı bir devlet kurmak sevdasına kapılarak silahlı savaşa ~~bile~~ başlayacaktı.

Azınlık münevverliği Türklük gururu olmayan kosmopolit Türk akillileri kendi cephelerine çekerek onlardan da yardım görecekti, Mele ord profesör arkeolog Ekrem Akurgal gibiler çıkararak Rusları, Ermenileri, bize dede olarak gösterdikten sonra, bizim münevverlik tamamile Türklükden kopacaktı, Hatta idari makamlar bizi Avrupalı Şaysınlar diye milliyetimizden taviz verdikten sonra, azınlıkların işleri dahada kolaylaşacaktı. Hakikaten durum çok acıydı,

Türk profoları Türklükle övünmeyerek yabancıları bize dede ^{Gençleri: Türklüğe nasıl bağlayacaktık?} olarak gösterdikten sonra, gençler daha fazla Türklüğe yabancı kesileceklerdi, Fakat kimse kalkarak bu sayın ~~profoları~~ Profoları: - 1270 senesine kadar devletin idari dilini ~~Türkçe~~

Türkçe yapmayan bir devlet nasıl olurdu da diğerlerine ^{du?} türkçeyi vererek türkleştirir ve bizlerind edemiz yapıyor? Maalesef bu hakikati bugün bile dile ^{getiren} yekir Fakat?

bu iddiaların ^{asıl} maksadı bizi Türkiyedışındaki Türklükden ayırmak, yabancı kılmak, yetişen nesilleri de Türklüğe yabancı yapaktı, İşte bundan kuvvet almış olacakki TRT si gibi kutsal bir yerde millet vekili veya senatör olan hukukçu birisi yaptığı basın toplantısında :

- Dünyada Türk irki ^{Siz} ~~yoktur~~ ^{diye bir ink} demek cesaretini gösterdi.

Bu küstahlık ve ahlaksızca en çok üzülen Nihal Atsızdı. Evinde konuştuğu dil sebebiyle kendisini Türk olarak görmeyen ve Türkiye üniversitelerinde hukuk tahsilederek istanbuldan senator seçilen bu nankör adama haddini bildirecek kimse çıkmadı. Bizim münevverliğin milli mensubiyeti rededilip de soyunun bozuk olduğu yüzüne haykırıldığı halde herhangi bir tepki göstermemesi, başka milletlerin müsamaha göstermeyeceği bir ~~durum~~ ^{hakikattir}.

Nihal beyin kederlerle dolu kalbi milletimize yapılan bu iftiradan sonra daha fazla ~~daha fazla~~ yanmağa başlamıştı. Devletin en kutsal makamına ~~bu~~ ^{ne} kadar yükselmiş bir senatorun yaptığı bu hakarete devletin en üst makamındaki-lerin bile kanunları tatbik ettirmemeleri hayret edilecek bir durumdur. Atatürk devrinde bu ahlaksızlığı yapacak birisi si buluna bilir miydi?

Nihal bey bu felaketli günlerin başlayacağını yıllar önceden biliyordu. Bizi bu duruma getiren bizzat idari sistemdi. Milli felsefenin olamaması ^{ile ilgili makamların devletin kanunlarını ha-} çalıştırmıyordu. ~~Atsızın~~ Atsızın feryadı ise kendi aleyhine bir durum yaratıyordu. İktidar makamındakiler adeta devleti

neden savunuyorsun diyerek ceza kanunlarını ona tatbik ediyordu. ~~Bu~~ Daha acı durum ise devletin başbakanlık makamına gelmiş olan birisi de, böyle bir demec vererek Türklüğümüze hakareteden senatora adeta destekliyor ve himaye ediyordu. Bu eski başbakanın cümlesi şöyleydi:

- Devlet Türk soyu denen bir soyun devleti deyildir. Devlet milletler topluluğunun devletidir. Bu sabık başbakanın bir başka demecinde de, kürt adından korkmak gerekir. Türk milleti ermeninin rumun arabın kürdün ^{hititin}

yani sadece Demokrat partinin bütün milletvekillerini ve ileri gelenlerini mahkeme önüne çıkararak binbir işkenceden sonra cezalandırmıştı :

Atatürk devrinin milli düzenini beyenmeyen ve Atatürkten yirmi sene sonrasının hukukçu ve bilim adamları fırsat buldur diyerek, yeni Anayasa yazılmasını telkin etmişlerdi, Bu duruma hayret edenlerin başında yine Nihal bey geliyordu.

Fransa devlet ve milletin lehinedir diyerek ikiyüz sene önce Napolyon tarafından hazırlatılan Anayasayı yüzde doksan hala tutarken, biz neden Atatürkün hazırlattığı, Türklüğü savunan Anayasayı, ondan yirmi sene sonra kaldırıyor ve onun felsefesine ters düşen, millibirlikimizi yokedecek bir Anayasa hazırlıyorduk,

Tuhaf olan taraf ise siyasetçilerimiz Parti ileri gelenleri hukukçularımız bilim adamlarımız hem Atatürklükden dem vuracaklardı hemde onun ilkelerini savunan Anayasasını bir kalemde silip atacaklardı, Makikaten Atatürk devrinin Anayasasını atmak Türkiye'ye felaket getirecekti, Atatürk devri Anayasasını kaldırmakla hukukçu ve bilim adamlarımız Demokrat iktidarından fazla Atatürkten memnun olmadıklarını gösteriyorlardı. Bu çok mantıklı bir açıklamadır. Bir taraftan iktidardakilerin Anayasayı ihlalini suç sayar, idam sehvası kuracaksın, sonra da Anayasayı bir kalemde kaldıracaksın, Çok anlaşılmasın bir durum, Yeni Anayasa azınlık münevverleriyle komunistlere faaliyet kapısı açtı. Türkiye'nin talihsizliği ise ihtilalcilerin devlet işlerinde den anlamadıkları, anlayan arkadaşlarını da dinlemeyerek hudud dışına atmalarıydı.

Bunun sonucu olarak kelleyi koltuğa alan ihtilalcilerin fedakarlıklarıyla birlikte Atatürk devrinin ilahî devlet felsefesi de çöküp gitti, Bunun açık delili ise 1961 Anayasasının mimarları prof ve hukukçuların Anayasa şöyle bir madde koyduklarıydı:

-Özgürlük vatana hiyanet şeklinde, milli ve dini ahlaka aykırı da olsa kısıtlanamaz.

Türkiyeyi yakıp yıkacak bu madde ile buna benzer maddeler tam on sene devleti sarstı durdu, fakat kimse sesini çıkarmadı, Sadece Nihal bey dent yandı, çünkü komunistlerle kürtçüler açık faaliyete başlamışlardı, Menderes tarafından kürtçülük ve bölücülük yaptıklarından adalet önüne çıkarılan yetmiş aşkın hain ile birlikte mecburi iskâna tabi tutulmuş kürtçü ağalar ile şeyhler Anayasanın yukarıda bahsedilen maddesiyle serba^z bırakılarak devlet aleyhine faaliyet imkanına kavuşturuldular, Kürtçülerinⁱⁿ zehirlerini sıktan^ı kaçmağa başladığı devâr artık başlamıştı, çünkü vatana hiyanet bizzat Anayasada özgürlük olarak vasıflandırılmıştı, Bundan cesaret alan devlet düşmanı komunist ve kürtçüler 1965 sene sinden sonra silaha sarıldılar, Sloganları: Halklara istiklaldî, Türkiyeyi 12 devlete parçalamak savaşıⁿⁱ yapıyorlardı, ihtilalciler arasında ise buna karşı gelenler yoktu, çünkü bu felaketi önceden farkedenⁱⁿ arkadaşlarını kendileri sürmüşlerdi, günlerde iktidardakiler^{le} sadece Nihal Antsız dent yanıyordu, Moskova ile Türk düşmana devletlere imkanı biz sağlıyoruz diyordu .

Maalesef Onu dinleyen kimse yoktu, Vatani seven siyasetçi hukukçu, ~~ya~~ az saydaki ilim adamı ve basın mensubu ise Milli Birlik Komitesinin baskısı altındaydı, Çoğu ise iktidara gelmek ve nimete konmak hayali içindeydi, iktidara gelenler arasında ise vatanın bölünmezliğini, milli birliği düşünen ise yok gibiydi.

Bunu da söylemek gerekiyordu ^{ki} siyasetçiler arasında vatani ve milli duygusu kuvvetli olanlar çöktü. Fakat bunlar nedense uyuşmuşlardı, Bundan dolayı da sesleri çıkmıyordu, (Tıpkı bugünkü partililer arasında parti başkanının hatalarına seslerini çıkaramayanlar gibi) ihtilalden sonraki partilerin mensupları bütün ümüdlerini parti başkanlarına bağlamışlardı, parti başkanlarının söyledikleri ise Tanrı buyruğu gibiydi, Kimse devlet ve vatan selameti için şahsı fikrini dile getiremezdi, Maalesef bu felaket bugün de devam edip gidiyor, Türkiyeyi savunan kanunların çalıştırılmaması ve siyasetçilerin nece gereklilikleri partisizliğin düşmanlık yaratacak vasıf kazanması ~~max~~ kazanması, Bölücü kurtçularla komunistlere inkan yaratmış olacaktı, Maalesef yaratmış da oldu, Komünist ve kurtçular dış düşmanlarla işbirliğine girdikleri gibi Ermeni teroristlerle de işbirliğine girdiler, 1962 den sonra İstanbulda kurtçu hukukçu ve münevverler kurtçe yayına başladılar, Açıkten Kürdistan savunuluyordu, kurt milletinden bahsediliyor ve Kürdistanın istila altında olduğu söyleniyordu, 1965 sene sinden sonra bununla da kalmayarak komünist ve kurtçular öğretim üyelerinden de destek alarak önce işgal ve boykotlara başladılar, senrada sokaklara döküldüler, en sonunda da silahlı saldırılara başladılar, Maalesef kanunlar çalıştırılmıyordu, devletin başındakiler ihtilal ve ~~muhalafet~~ muhalafet bir araya gelmiyordu.

Buyüzdän sokaklar kan gölüne döndü. Yüksek ve orta dereceli okullar anarşi yuvası oldu. Solcu ve kürtcü olan öğretmenler ilk okulları bile anarşiye hazırladılar. Öğretim üleriyle öğretmenler temiz, saf çocuklarımızın vatan ve devlete asi yapacak durum yarattılar. Vatan ve milletini seven çocuklar veya gençler solcu ve kürtcüler tarafından sınıflara alınmadılar hatta imtihanlara bile sokulmadılar. Yabancı ideolojilere kapılmış olanlar vatan ve millete bağlı olanlara yaşama ve okuma hakkı tanımadılar ve Nihal Atsız gibi Türklüğünü herşeyin üstünde tutan gençlik devlet tarafından da himaye edilmez oldu. Çünkü kanunlar geliştirilmiyordu. Çok sayıda öğrenci imtihanlara polis korumasıyla himayesinde geldi.

Öğrenci velileri bile şaşırmışlardı,

Savcılıklara yapılan müracaatlar bir çok savcının kalbini yaptırdığı halde onlar da birşey yapamıyorlardı. İktidar makamdakiler kanunları tatbik ettilerlerinden herkes çaresizdi. Nereye başvurmak gerektiğini bilemiyorlardı.

İstanbul ve diğer vilayetlerimizde kürtcü münevverlerin çıkardıkları dergi ve gazetelerdeki düşmanca yazılara karşı 1967-68 yıllarında Ötügen dergisinde cevap veren sadece Nihal Atsız beydi. Ne yazık ki bu yazılarından birisi için Nihal bey mahkemeye verilmişti. Nihal beyi Mahkemeye getiren yazı ise şöyleydi: Kürtcülerden Medet Serhad adlı birisinin Türkiyeyi bölmek ve parçalamak için dergisindeki yazısına karşı Nihal bey:

Anayasaya göre Türkiyede kürt denen bir millet yoktur, Eğer Türk anayasasını ve Türklüğü kabulemeyenler

varsa bunları Hakkeri tarafına çingenelerle birlikte iskan edelim, bunlar karışırsa muhakkak mükemmel bir nesil meydana gelir diyordu.

Nihal beyin bu yazısı Türklükle birlikte Anayasayı savunuyordu. Durum acıydı, söyleki bir milletin prof-ları ve hukukçuları yeni Anayasa yazacaklar bu Anayasada İ Lezanda azınlık hakkı alanları da Türk olarak gösterecekler azınlık hakkıyla birlikte Türk imtiyazına ortak kılacaklar sonrada azınlık sayılmayanlar tarafından Kürdüm diyen münevverler çıkacak Anayasayı tanımayacak, Hiçbir zaman azınlık sayılmayarak Türkün her hakkından faydalanarak yüksek münevver olarak yetişecekler, sonra da biz Kürdüz diyerek Türkiyeyi bölmek isteyecek ve bunu dergi ve gazetelerle savunup ilan edecekler, Bu duruma ise ne savcılar nede ilgili makamlar müdahale etmeyecekler kanunları tatbik etmeyecekler. Buzaman Nihal Atsız adlı bir vatansever çıkıpda Siz Kürt deydiniz, Türkiyede Kürt diye bir millet yoktur dediğinde de cezaya çarptırılarak tutukevine konacak. Hakikaten bu inanılmayacak bir olaydır.

Bu bir hakikatki Nihal beyin yukarıdaki yazısında herhangi Anayasal bir suç yoktur, Nihal bey kimseye sen kürtsün Türk deydin demiyordu.

Irkçı diye otuz seneden ^{44 defa} ~~bu yazı~~ suçlanan.

devletinde üvey evlat müamelesi görmüş Nihal Atsız Kürtlerin Türk olduklarını savunduğu için ceza görüyordu, Devleti

bölüp parçalamak isteyenler hakkında herhangi cezai işlem yapılmadığı halde, Nihal bey için mücrüm sandalyası

hazırlanıyordu, Nihal beyi bu sandalyaya oturtan ise maalesef milliyetçiyiz diyen Adalet partisiydi, zira AP li Başbakan kendilerini Türkler olarak gören millet vekillerinin baskısı altındaydı. Bu milletvekilleri bölgelerinin artık AP ye py veremeyeceği tehdidi ile Demirel'e baskı yapıyorlardı, İlahlar yine kurban istiyordu. Her de

Türkiye aleyhine ~~bir kurban~~ milliyetçilerdey

Kurban,

Nihal Atsızın mahkumiyeti Kürtçülerin zaferiydi. Komünistler, aynı zamanda Atsızın alınına ırkçılık damgasını vuran, ona çile çektirmiş olan İsmet paşa da sevinmişti.

Türkiyeyi savunan bir fikir adamının mahkumiyeti -Kahrolsun Türkiye, Kurtuluşa kadar savaş Kürdüstana istiklal, Türkler askerini arkadan vur, Rus askerine selam du, diyenlere, Kars kalesiyle kadife kaleye kızıl bayrak çekenleri elbette sevindirecekti. Çünkü Türkiyeyi savunan en büyük kale çöktürülüyordu.

Nihal Atsızın avukatı savunmasını mantık içinde yapmıştı. Suçlu sandalyesine müvekkili değil, Türkiyeyi parçalamak isteyen, bunun için Anayasayı ihlal ederek yayın yapanların oturmaları gerektiğini söylüyordu, Mahkeme Reisi Nihal beyin avukatını haklı bularak Atsızın lehine oy kullanırken, diğer hakimler iktidarın isteyi yönünde oy kullanıyorlardı.

Çünkü iktidarın oy kaybetmenin endişesi içindeydi. ve kendilerini Kürt olarak görenler Adalet partisini tehdit ediyorlardı.

Ap nin oy kaybetmemek için verdiği kurban ise yetmiş yaşını doldurmuş büyük bir Türk hadimiydi. kimse ömrünün elli senesini millet ve devletimizin savunmasına harcamış olan bu talihsiz Türk büyüünün mahkumiyetine karşı sesini çıkarmadı. Böylece kalbinden rahatsız olan Nihal Atsız cezaevine Kırksızlar, katiller, ahlaksızlar ve devlet düşmanlarıya aynı koşuşa kondu.

Nihal Atsız hapishanede çile doldurduğu günlerde devlet ve milletimiz için şehid ve gazi dedeleri gibi kanlarını akıtmaktan bir an bile tereddüd etmeyen Türk milliyetçileri uzanta içkidelerdi,

hakikatine bakılırsa mahkum edilen yalnız 12

Nihal Atsız deyildi. Türk milliyetçiliği ve bu milliyetçiliği sağlığında devlet felsefesi yapan Atatürktü.

Zira Atatürk yaşadığı yıllarda kim kürtçülük

yapabilirdi? Devlet ve millet aleyhine sokaklarda nara atmak mümkün müydü?

Beşbini bırakalım vatan ve bu devletin savunan bir kişiyi şehid etmek imkanı var mıydı?

Türk askerini arkadan vur, Rus askerineselam dur diye haine raslamak imkanı var mıydı? Bu gibi hainleri adalet mekanizmasından önce millet linç etmez miydi?

Maalesef Atatürkten sonra Eğitim sisteminizi

milli kaynaklarından ayıranlar Türkiyeyi felaketlerin cirit attığı bir ortama getirdiler. Bunlara yaptığı feryattan da dolayısıyla Nihal Atsız yetmiş yaşında hapse mahkum ediliyordu. Eğer kadirşinas kişiler Atsızın durumunu, Milletimiz hizmetini devrin Cumhurbaşkanı dilekçe ve açık yazılarla bildirip affını istemeselerdi, Nihal bey Hapishane koşullarında ölecekti. Zira affedildikten iki ay kadar sonra Allahına kavuştu. Yattığı yer nur olsun.

son

TDVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No ZE. 2192